

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת חַג הַשָּׁבוּעוֹת"

ש"ע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַפְּעָלִי: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדְּרַשׁ הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קֹאֵר ז"ע

בְּעַמּוּד סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
בְּפֶתַח בַּעֲיָה"ק צִפְתָּ תוֹכַח"א
י"ג מִסְכּוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הַלְכוֹת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תַּנּוּ רַבְּנֵי מֹשֶׁה תַּנּוּ לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיחִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת צִצְרַת בְּעִצְרַת הַלְכוֹת חַג בִּקְחָן (מִגִּלְתָּה ד.)

קוֹרֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוֹדֵשׁ אֱבִירָה הוּא וְשִׂכְיִתִּיהָ, בְּדַחִילוֹ וְדַחִימוֹ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאֶהֱבָה), וְדַחִימוֹ וְדַחִילוֹ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תפט

שולחן ערוך

אורח חיים

ה. אם אינו יודע החשבון, ופתח אדעתא דלסיים כמו שישמע מחברו, ושתק עד ששמע מחברו וסיים כמוהו, יצא:

ו. אם פתח ואמר: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אדעתא דלימא היום ד', שהוא סבור שהם ד', ונזכר וסיים בה', והם ה'. או איפכא, שהם ד' ופתח אדעתא דלימא ארבעה, וטעה וסיים בה', אינו חוזר ומברך:

ז. שכח ולא ברך כל הלילה, יספור ביום בלא ברכה:

ח. אם שכח לברך באחד מהימים, בין יום ראשון בין משאר ימים, סופר בשאר ימים בלא ברכה. אבל אם הוא מספק אם דלג יום אחד ולא ספר, יספור בשאר ימים בברכה:

ט. ליל שבת וליל יום טוב מברכים וסופרים אחר קדוש בבית הכנסת. ובמוצאי שבת ויום טוב, קדם הבדלה אחר קדיש תתקבל. וכשחל יום טוב האחרון של פסח במוצאי שבת, דאז אומר קדוש והבדלה בפעם אחת, יש לספור קדם שמברכין על הכוס בבית הכנסת:

י. אסור לאכל חדש אף בזמן הזה, בין לחם בין קלי בין פרמל, עד תחלת ליל י"ח בניסן. ובארץ ישראל, עד תחלת י"ז בניסן:

סימן תצ

סדר תפלת יום שני ותפלת חלו של מועד, ובו ט' סעיפים:

הלכות פסח

סימן תפט

סדר תפלת ליל שני של פסח וספירת העומר, ובו י' סעיפים:

א. בליל שני אחר תפלת ערבית מתחילין לספור העומר, ואם שכח לספור בתחלת הלילה הולך וסופר כל הלילה. ומצה על כל אחד לספור לעצמו. וצריך לספור מעמד ולברך תחלה. וסופר הימים והשבועות. פיצד, ביום הראשון אומר: היום יום אחד עד שמגיע לשבעה ימים ואז יאמר: היום שבעה ימים שהם שבוע אחד וביום שמיני יאמר: היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד וכן עד שיגיע לארבעה עשר יאמר: היום ארבעה עשר ימים שהם שני שבועות ועל דרך זה מונה והולך עד מ"ט יום:

ב. אם טעו ביום המענן וברכו על ספירת העומר, חוזרים לספור כשתחשו. והמקדקים אינם סופרים עד צאת הכוכבים, וכן ראוי לעשות:

ג. המתפלל עם הצבור מבעוד יום, מונה עמהם בלא ברכה. ואם יזכר בלילה יברך ויספור:

ד. מי ששואל אותו חברו בין השמשות כמה ימי הספירה בזה הלילה, יאמר לו: אתמול היה כך, שאם יאמר לו: היום כך וכך, אינו יכול לחזור ולמנות בברכה. אבל קדם בין השמשות, פיון שאין זמן ספירה אין בכך פלוס:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך וזכה להיות יהודי

וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "ש"לחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחבר

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

במסר בעיה"ק צפת תשכ"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

ט. שבת שחל בחל המועד, ערבית שחרית ומנחה מתפלל כדרכו של שבת, ואומר יעלה ויבא בעבודה. ובמוסף אומר סדר מוסף יום חל המועד, אלא שמזכיר של שבת ואומר: ותתן לנו את יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה, וכן אומר: את מוספי יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה, וחותם מקדש השבת וישראל והזמנים, ומפטירים היתה עלי:

סימן תצא

סדר הבדלה במוצאי יום טוב, ובו ב' סעיפים:

א. במוצאי יום טוב, בין במוצאי יום טוב לחל בין במוצאי יום טוב לחלו של מועד, מבדיל בתפלה כמו במוצאי שבת, אלא שאינו מברך לא על הנר ולא על הבשמים:

ב. יום טוב שחל להיות במוצאי שבת אומר באתה בחרתנו, ותודיענו:

סימן תצב

תענית שני וחמישי ושני אחר המועדים, ובו סעיף אחד

א. יש נוהגים להתענות שני וחמישי ושני אחר הפסח, וכן אחר חג הסוכות. ומתנינים עד שיעבר כל חדש ניסן ותשרי, ואז מתענים:

סימן תצג

דינים הנוהגים בימי העומר, ובו ד' סעיפים:

א. נוהגים שלא לשא אשה בין פסח לעצרת עד ל"ג לעומר, מפני שבאותו זמן מתו תלמידי רבי עקיבא.

הלכות פסח סימן תצא

א. ביום שני קורין בפרשת אמר, שור או פשב עד סוף הענין, ומפטיר קורא כמו ביום ראשון ומפטיר במלכים בפסח דיאשיהו, מוישלח המלך עד ואחריו לא קם כמוהו:

ב. יום ג' שהוא חש"מ, ערבית ושחרית ומנחה מתפלל כדרכו, ואומר יעלה ויבא בעבודה, ואם לא אמרו מחזירין אותו, וכן מזכירו בברכת המזון ואם לא אמרו אין מחזירין אותו. ובמוסף מתפלל כדרך שמתפלל במוסף של יום טוב:

ג. נוהגים שפיוס טוב אומר: את יום טוב מקרא קדש הזה, ובחלו של מועד אומר: את יום מקרא קדש הזה:

ד. כל הימים של חלו של מועד ושני ימים אחרונים של יום טוב, קורים ההלל בדלוג כמו בראש חדש:

ה. סימן הפרשיות של שמונת ימי הפסח, משך, תורא, קדש, בכספא, פסל, במדברא, שלח, בוברא. וזה הסדר לא ישתנה כי אם כשחל פסח ביום ה', שפיוס שלישי שהוא שבת קורא ראה אתה אומר אלי שהוא פסל, וביום א' ב' ג' קורין קדש, בכספא, במדברא:

ו. בכל ימי חל המועד ושני ימים טובים אחרונים קורים בספר שני, בקרבנות המוספין שבפנחס, ומתחיל והקרבנתם עד סוף פסקא:

ז. בליל יום טוב האחרון מקדשין על הזין ואין אומרין זמן:

ח. מפטירין ביום שביעי ונדבר דוד, וביום שמיני עוד היום בגוב לעמד:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ: מִפְּרֵן הַמַּחְבֵּר"

מִטַּרְת הַמִּפְּעַל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹז ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

בַּמִּטְרָה בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
י"ג מִסְקוֹ שֶׁתֵּת ה"א שְׁלֵמָה וְשֵׁם מִטְרַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

לְחֹדֶשׁ

הֵאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תַּנּוּ רַבֵּנוּ מֹשֶׁה תַּפְּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיחִי וְדוֹרְשֵׁי בְּעִנְיֵנוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת בְּעֲצֵרַת הַלְכוֹת חַג בְּחָג (מִגִּלָּה ד')

קוֹדֶם הַלְלֹד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שִׁיבִיאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מִדּוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחֲדָא שְׁמָא רְקוּדָא בְּרִידָא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמוֹ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאֶהֱבָה), וְדַחֲמוֹ וְדַחֲמִילוּ, לְחִבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁם רַחֵם הַקָּדוֹשׁ)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תצד

שולחן ערוך

א. כָּל מְלֹאכָה הָאֲסוּרָה בְּשַׁבָּת אֲסוּרָה בְּיוֹם טוֹב, חוּץ מִמְּלֹאכֶת אֲכָל נֶפֶשׁ, וְחוּץ מִהוֹצָאָה וְהַבְּעָרָה וְכֵן מְכַשֵּׁרֵי אֲכָל נֶפֶשׁ שֶׁלֹּא הֵיחָ אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָם מֵאֲתָמוּל:

ב. קְצִירָה וְטַחֲנִינָה וּבְצִירָה, וְסַחֲיָה וְצִידָה, אֵף עַל פִּי שֶׁהֵם מְלֹאכֶת אֲכָל נֶפֶשׁ, אֲסוּרוֹם חֻקִּים:

ג. אֵין מוֹצִיאִין מִשָּׂא עַל הַבְּהֵמָה בְּיוֹם טוֹב:

ד. מְקַצֵּה, אֵף עַל פִּי שֶׁמֵּתֵר בְּשַׁבָּת הַחֲמִירוֹ בּוֹ בְּיוֹם טוֹב וְאֲסוּרוֹהוּ:

סימן תצו

דִּינֵי יוֹם טוֹב שְׁנֵי שָׁל גְּלוּיּוֹת, וְבוֹ ג' סְעִיפִים:

א. בְּגְלוּיּוֹת שְׁעוֹשִׂין שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים מְסַפֵּק, כָּל מַה שְּׂאֲסוּר בְּרֵאשׁוֹן אֲסוּר בְּשְׁנֵי וְהֵי מְנַדִּין לְמִי שֶׁמְזַלְזֵל בּוֹ. וְאֵם הוּא צוֹרֵבֵא דְרַבְּנָן, לֹא הֵי מְחַמְרִין לְגַדּוּתוֹ אֲלֵא הֵי מְלַקֵּין אוֹתוֹ:

ב. אֵין חֲלוּק בֵּין רֵאשׁוֹן לְשְׁנֵי אֲלֵא לְעִנְיַן מַת, וְכֵן לְכַחֵל אֵת הָעֵינַן. וְאֵף עַל פִּי שְּׂאֲסוּר בְּרֵאשׁוֹן אֲלֵא עַל יָדֵי עַכּוּ"ם אֵם אֵין בּוֹ סַפְּנָה, בְּשְׁנֵי מֵתֵר אֶפְלוֹ עַל יָדֵי יִשְׂרָאֵל, חוּץ מִיוֹם טוֹב שְׁנֵי שָׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה דְּשְׁנֵי יָמִים קְדוּשָׁה אַחַת אֲרִיכְתָא הֵן:

ג. בְּנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁבָאוּ לְחוּצָה לְאֶרֶץ, אֲסוּרִים לַעֲשׂוֹת מְלֹאכָה בְּיוֹם טוֹב בְּיָשׁוּב, אֶפְלוֹ דַּעְתּוֹ לְחֹזֵר. וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְיָשׁוּב, אֶפְלוֹ אֵין דַּעְתּוֹ לְחֹזֵר, מֵתֵר, לְפִי שְׁעֵדִין לֹא הִקְבַּע לְהִיּוֹת כְּמוֹתֵן. אֲבָל אֵם הִגִּיעוּ לְיָשׁוּב, וְאֵין דַּעְתּוֹ לְחֹזֵר, נַעֲשֵׂה כְּמוֹתֵן וְאֲסוּר בֵּין בְּמִדְּבַר בֵּין בְּיָשׁוּב. וְכָל חוּץ לְתַחוּם אֵין נוֹתְנִין עֲלֵיו חֻמְרֵי מְקוּם שֶׁהִלֵּךְ לְשָׁם:

סימן תצד

סֵדֵר תְּפִלַּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְבוֹ ג' סְעִיפִים:

א. בְּיוֹם חֲמִשִּׁים לְסִפִּירַת הָעֶמֶר הוּא חַג שְׁבוּעוֹת, וְסֵדֵר הַתְּפִלָּה כְּמוֹ בְּיוֹם טוֹב שֶׁל פֶּסַח, אֲלֵא שְׂאֲוֹמְרִים: אֵת יוֹם חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתְנוּ, וְגוֹמְרִים הַהֲלֵל, וּמוֹצִיאִין שְׁנֵי סְפָרִים וְקוֹרִים בְּרֵאשׁוֹן חֲמִשָּׁה מִבְּחֻדֵּשׁ הַשְּׁלִישִׁי עַד סוּף הַסֵּדֵר, וּמִפְּטִיר קוֹרָא בְּשְׁנֵי וּבְיוֹם הַבְּפוּרִים וּמִפְּטִיר בְּמִרְכָּבָה דִּיחֻזְקָאֵל, וּמְסִים בְּפֶסוּק וְתִשְׁאֲנֵי רוּחַ:

ב. בְּיוֹם הַשְּׁנֵי קוֹרִים בְּפָרְשַׁת כָּל הַבְּכוֹר עַד סוּף סֵדְרָא, וּמִפְּטִיר קוֹרָא כְּמוֹ אֲתָמוּל וּמִפְּטִיר בְּחֻבְקוּן מִן וְה' בְּהִכָּל קְדוּשׁוֹ עַד לְמַנְצַח בְּגִיּוֹתֵי:

ג. אֲסוּר לְהַתְּעַנּוֹת בְּמוֹצָאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת:

הלכות יום טוב

סימן תצה

אֵיזָה מְלֹאכֶת אֲסוּרִים בְּיוֹם טוֹב, וְבוֹ ד' סְעִיפִים:

עַל יָדֵי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ זִכָּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְזִכָּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְכַרְסֵם בְּבֵית בְּנִסְיוֹת וּבְבֵית מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָאִים וְיָדִידִים, לְזַכּוֹת אֵת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְלַמּוֹד הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, שְׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֵּה אֵת הַרְבִּים זִכָּה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחקר

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

במסר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיו שואלין ודורשין בעניני של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תצז

שולחן ערוך

סימן תצז

דיני הכנה ביום טוב, ובו י"ז סעיפים:

א. אין צדין דגים מן הביכרים:

ב. דגים ועופות ותייה שהם מקצה, אין משקים אותן ביום טוב ואין גותנים לפנייהם מזונות שמא יבא לקח מהם. וכל שאסור לאכלו או להשתמש בו מפני שהוא מקצה, אסור לטלטלו:

ג. אפלו ספק צידה אסור. כגון מצודות תיה דגים ועופות שהיו פרושות מערב יום טוב ולמחר מוצא בהם, אסורים אלא אם כן ידוע שנצודו מבעוד יום. ואם מצא המצודות מקלקלות מערב יום טוב, בידוע שמערב יום טוב נצודו:

ד. ספק מוכן מתר ביום טוב שני משום דהוי ספק ספקא:

ה. אם סכר אמת המים בכניסה וביציאה מערב יום טוב, מתר לקח ממנה דגים ביום טוב דהוה ליה נצודין ועומדין:

ו. אגוזים ותרגולים ויונים שבבית או שבחצר, העומדים לאכילה, מתר לצודן ואין צריכים זמון:

ז. שאר כל תיה ועוף שמחסרים צידה, שצריך לומר הבא מצודה ונצודנו, אסור לצודן ולתן לפנייהם מזונות. וכל שאין מחסרים צידה, מתר לצודם ולתן לפנייהם מזונות:

ח. איל וצבי שקננו בפרדס וילדו בו עפרים, ועדין הם קטנים שאין צריכים צידה, מתרים בלא זמון. ודוקא בפרדס הסמוך לעיר בתוך שבועים אמה דדעתיה עלויה. והאם, אפלו זמון אין מועיל לה ביון שמחסרת צידה:

ט. יוני שוכף ויוני עליה וצפרים שקננו בטפיחים, אסור לצודן. לפיכך אין זמון מועיל להם. והני מלי בגדולים, אבל בקטנים שאינם מפריחים מתר לצודן, אבל זמון צריכים:

י. כיצד הוא הזמון, אומר: זה וזה אני נוטל למחר, ואין צריך לנענעם. אבל באומר: מכאן אני נוטל למחר, לא סגי:

יא. אם זמן כל השוכף, ואינו צריך אלא לזוג, אינו מועיל:

יב. זמן שנים ומצא שלשה, או זמן שחרים ולבנים בקנים המבדלים במחצה ומצא שחרים במקום לבנים ולבנים במקום שחרים, אסורין אלא אם כן מכירן:

יג. זמן שלשה ומצא שנים, מתרים:

יד. זמן בתוך הקן ומצא לפני הקן, אסורים. ואם אין סביבותיהם קן אחר, הרי אלו מתרים. והני מלי במדדין, אבל אם הם מפריחין, אסורים. ואפלו יש קן אחר בתוך נ' אמה, אם הוא בקרן זוית שאינו יכול לראותו מקן זה, כיון שאינם מפריחין אלא מדדין, משום דכל היכא דמדדה ולא הדר תוי לקנה לא מדדה:

טו. אינו יהודי שהביא דורון לישראל ביום טוב, בני יונה קטנים משוככות שיש לו בעיר, כיון שאין צריכים צידה, מתרים:

טז. השוחט בהמה ביום טוב, טוב לו שלא יבדק עד שיפשיט, שאם תמצא טרפה לא יהא רשאי להפשיטה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטַּרְת הַמִּפְּעַל: לְזַכֵּר כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדֵּן הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

בַּמִּטְרָה בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
י"ג מִסְקוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שְׁלִי"ה וְשֶׁשׁ מִטְרַחֲתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְמִוּד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תָּנוּ רַבֵּנוּ מִשֵּׁה תַּקַּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּהְיֶה שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוּת פֶּסַח הַלְכוּת פֶּסַח הַלְכוּת בַּעֲצֵרַת הַלְכוּת חַג בִּקְחָה (מִגִּלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שֶׁיִּבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדֵּי מִדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלְיַדֵּי יָדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיַנְתִּיהָ, בְּדַחֲלֵהּ וְרַחֲמֵהּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיָרָאָה וּבְאֶהֱבָה), וְרַחֲמֵהּ וְדַחֲלֵהּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רֹחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תצח

שולחן ערוך

לחומה לנו, ומתרות. וכל שפן השחוטות בבקר, שחזקה מפערב הכניסן לתוך התחום: ה. יגל שנולד ביום טוב, מתר לשחטו אם האם עומדת לאכילה. והוא דקים ליה בגויה שפלו לו חדשיו. ואם היו שבת ויום טוב סמוכים זה לזה, נולד בזה מתר בזה:

ו. בהמה מסכנת שירא שמה תמות, והוא אכל כבר ואין צריך לה, אסור לשחטה, אלא אם כן יש שהות ביום כדי לאכל ממנה פזית צלי מפעוד יום, וכשיש שהות ביום, ושחטה, אינו נוטל עורה אלא אם כן שיר ממנו אבר אחד ומביאו עמו:

ז. אם שחט בהמה בשדה, לא יביאנה במוט או במוטה כדרך שעושה בחל, אלא יביאנה בידו איברים איברים:

ח. עוף שנדרס ברגלים ויש לחוש שנתרסקו איבריו ולכן צריך שהיה מעת לעת ובדיקה אחר שחיטה, מתר לשחט ביום טוב, ולא חיישינן שמה ימצא טרפה, אף על גב דאתיליד ביה רעותא:

ט. בכור בזמן הזה, שאינו יכול לשחטו בלא מום, אין חכם יכול לראותו ביום טוב אם יש בו מום. ואפלו אם עבר ורואהו ומצא שיש בו מום, אינו יכול לשחטו. אבל אם נולד במומו ועבר ורואהו, נשחט על פיו. ואם ראה המום מערב יום טוב, וראה שהוא מום שראוי לשחט עליו, יכול לחקר עליו ביום טוב אם נפל בו המום מאליו, ומתירו:

י. אותו ואת בנו שנפלו לבור, מעלה את הראשון על מנת לשחטו ואינו שוחטו, וחוזר ומערים ומעלה את השני, רצה זה שוחט, רצה זה שוחט:

יז. אם נמצאת טרפה, אסור לטלטלה. אבל מתר למכרה לאינו יהודי כדרך שהתירו מכירה לישראל, שלא ישקל ולא יזכיר סכום דמים. ואם אינו מאמינו, יקח ממנו משכון:

סימן תצח

דיני שחיטה ביום טוב, ובו כ' סעיפים:

א. אין מראין סכין לחכם ביום טוב לראות אם הוא ראוי לשחט בו, שמה תהיה פגומה ויאמר לו: אסור לשחט בה מפני פגמתה, וילך ויחדדנה במשחזות. וחכם שראה סכין לעצמו, יכול להשאילו לאחרים:

ב. יכול להוליך סכין והבהמה אצל טבח לשחט, ואפלו גדי קטן שצריך להוליכו על כתפו. ואף על פי שהיה אפשר להוליכם מאתמול:

ג. בהמות שיוצאות ורועות חוץ לתחום ובאות ולגות בתוך התחום, הרי אלו מוכנות ולוקחין מהן ושוחטין אותן ביום טוב. אבל הרועות והלגות חוץ לתחום, אם באו ביום טוב אין שוחטין אותן ביום טוב מפני שהן מקצין ואין דעת אנשי העיר עליהן. והגוי מלי בבהמות ישראל, אבל של אינו יהודי לית בהו משום מקצה, דאין האיני יהודי צריך הכן, אלא אם כן באו בשביל ישראל שאז אסור. לפיכך אינו יהודי שהביא בהמה במקולין, אם ידוע שלגות חוץ לתחום, אסורות. ואם ספק, מתרות אפלו באו לצרף ישראל, שהמקצה הולכים בספקו להקל. ואם הביאום לצרף האיני יהודי, או אפלו סתם בעיר שרבה עכו"ם, מתר, שכל המביא לצרף הרב מביא:

ד. בהמות הידועות ללון חוץ לתחום ונמצאו בעיר ביום שני, אני אומר: שמה מפערב הכניסן וחוזר

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך וזכה להיות יהודי וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְבֵּר"

מִטְרַת הַמִּפְּעַל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִרְץ הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קָאָרַז ז"ע

בַּעֲמֵ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

בַּמִּטְרָה בַּעֲמֵ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
י"ג מִסְקוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שְׁלֵ"ה וְשֶׁשׁ מִטְרַחוֹת כְּבוֹד
שֶׁם אֲבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

לְחֹדֶשׁ

הֵאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תָּנוּ רַבֵּנוּ מִשֶּׁהַ תָּפֵן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיִּהְיוּ שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיַת שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת בְּעֲצֵרַת הַלְכוֹת חַג בִּחָג (מִגִּלָּה ד.)

קוֹדֶם הַלְלֹמֵד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שִׁיִּבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדֵּי מַדּוּת יִשְׁרׁוֹת וְלְיַדֵּי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוֹדֶשׁ אֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיהּ, בְּדַחֲלֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ (תַּרְגּוּמוֹ: בְּיַרְאֵה וּבְאֵהָבָה), וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רֹחַ הַקֹּדֶשׁ)

גליון

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תצט

שולחן ערוך

שְׁהוֹאָה יֹאמֵר: וְדַאי תִּיהֵ הוּא דָאֵם לֹא כֵן לֹא הִיוּ
מִטְרִיחִין לְכַסּוֹת דְּמוֹ בְּיוֹם טוֹב, וְיִבֵּא לְהַתִּיר חֲלָבוֹ.
וְלְעֵרֵב, אִם רְשׁוּמוֹ נִכְרַ, יְכַסְּנוּ:
יט. שְׁחַט בְּהֵמָה וְחִיָּה וְנִתְעַרְבַ דָּמָם, וְיֵשׁ לוֹ עֶפֶר
מוֹכֵן אוֹ אֶפֶר פִּירָה, אִם יְכוֹל לְכַסּוֹתוֹ בְּדִקְרִיָּה אַחַת
שְׂאִינוּ צָרִיךְ לְהַרְבוֹת בְּשִׁבִיל דָּם הַבְּהֵמָה, יְכַסְּנוּ.
וְאִם לֹא, לֹא יְכַסְּנוּ:
כ. שְׁחַט צְפוּר מְעַרְב יוֹם טוֹב וְלֹא כֶּסֶה דְּמוֹ, לֹא
יְכַסְּנוּ בְּיוֹם טוֹב:

סימן תצט

דין מליגה ומליחה ביום טוב, ובו ה' פעיפים:

- א. אִין מְרַגְלִין בְּיוֹם טוֹב, כִּיֻּצֵּד הוּא מְרַגֵּל, זֶה
הַמּוֹצֵא כָּל הַבָּשָׂר מְרַגֵּל אֶחָד כְּדֵי שִׁיּוֹצִיא כָּל הָעוֹר
שְׁלֵם וְלֹא יִקְרַע, מִפְּנֵי שְׁטוּרַח בְּהַפְּשֵׁט זֶה טְרַח
גְּדוֹל וְאִין בּו צָרִיךְ לְמוֹעֵד:
- ב. אֲסוּר לְמַלֵּג גְּדֵי אֶלָּא אִם כֵּן מוֹלְגוּ לְאָכַל הָעוֹר:
- ג. בְּהֵמָה שֶׁנִּשְׁחַטָּה בְּיוֹם טוֹב, מִתֵּר לְהַגְבִּיָּה עוֹרָה
וְלִתְנָה בְּמָקוֹם דְּרִיסַת הַרְגָּלִים, אִף עַל פִּי שְׂאִין
עֲלָיו בָּשָׂר כָּלֵל. וּמִתֵּר לְמַלַּח עֲלָיו מְלִיחָה קְלָה
כְּדִרְךָ שְׂמוּלְחִים לְצָלִי. וּמִתֵּר לְהַעֲרִים לְמַלַּח כָּאֵן
מְעֵט וְכָאֵן מְעֵט, עַד שִׁיִּמְלַח אֶת כָּלּוֹ. אֲבָל אִם
נִשְׁחַטָּה מְעַרְב יוֹם טוֹב, אֲסוּר:
- ד. אִין מוֹלְחִין אֶת הַחֲלָבִים וְלֹא מְהַפְּכִים בָּהֶם, אֲפִלּוּ
לְשִׁטְחָן עַל גְּבֵי יְתֻדוֹת, אִף עַל פִּי שֶׁנִּשְׁחַטָּה בְּיוֹם
טוֹב. וְכֵן אֲסוּר לְמַלַּח בָּשָׂר עֲלֵיהֶם בְּאוֹר:
- ה. עֲלֵי, שֶׁהוּא דָף עֵב וְכִבֵּד וְכָלִי הוּא, אֶלָּא
שְׂמֵלֵאכְתּוֹ לְאֲסוּר לְכַתֵּשׁ בּו הַרְפּוּת, מִתֵּר לְטַלְטְלוֹ

- יא. בְּהֵמָה, חֲצִיָּה שֶׁל אִינוּ יְהוּדֵי וְחֲצִיָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
יְכוֹלִים לְשַׁחֲטָה בְּיוֹם טוֹב. וְאֲפִלּוּ יֵשׁ לָהֶם שְׂתִים,
יְכוֹל לְשַׁחֲט שְׂתֵיהֶן:
- יב. הַשּׁוֹחֵט בְּהֵמָה בְּיוֹם טוֹב, אִינוּ רְשָׁאֵי לְתַלְשׁ
הַצְּמֵר לְעִשׂוֹת מְקוֹם לְסַכִּין, אֶלָּא מִפְּנֵהוּ וּמִשְׁכּוֹ
אֵילָךְ וְאֵילָךְ, וְאִם נִתְלַשׁ נִתְלַשׁ:
- יג. הַשּׁוֹחֵט אֶת הָעוֹף לֹא יִמְרַט אֶת הַנוֹצָה כְּדֵי
לְעִשׂוֹת מְקוֹם לְסַכִּין:
- יד. לֹא יִשְׁחַט אָדָם תִּיהֵ וְעוֹף בְּיוֹם טוֹב, אֶלָּא אִם
כֵּן יֵשׁ לוֹ עֶפֶר מוֹכֵן מִבְּעוֹד יוֹם. וְאִם עֵבֶר וְשַׁחַט,
אִם יֵשׁ לוֹ דְּקָר נְעוּץ מִבְּעוֹד יוֹם בְּעֶפֶר תְּחִינָה,
מְכַסְּהוּ בּו:
- טו. אֶפֶר פִּירָה שֶׁהִסֵּק מְעַרְב יוֹם טוֹב, מִתֵּר לְכַסּוֹת
בּו. אֲבָל אִם הִסֵּק בְּיוֹם טוֹב, אֲסוּר, אֶלָּא אִם כֵּן
הוּא חֵם שְׂרָאוּי לְצִלּוֹת בּו בִּיצָה. וְאִם שְׁחַט, מִתֵּר
לְכַסּוֹת בּו אִף עַל פִּי שְׂאִינוּ רְאוּי לְצִלּוֹת בּו בִּיצָה:
- טז. הַכִּנִּיס עֶפֶר הַרְבֵּה לְבֵיתוֹ לְצָרִיךְ גִּנְתּוֹ, וְהוּא
כְּנוּס בְּמָקוֹם אֶחָד, מִתֵּר לְכַסּוֹת בּו, שְׁכַל זְמַן שֶׁהוּא
צָבוּר דַּעְתּוֹ עֲלָיו לְכָל מַה שִׁיִּצְטָרֵךְ. אֲבָל אִם הַכִּנִּיס
מְלֵא קִפָּה לְצָרִיךְ גִּנְתּוֹ, לֹא, שְׂמֵאֲחַר שֶׁהוּא מוֹעֵט,
בְּטַל:
- יז. מְכַנִּיס אָדָם מְלֵא קִפָּתוֹ עֶפֶר לְבֵיתוֹ, בְּסֵתָם,
וְעוֹשֶׂה בּו כָּל צָרְכּוֹ, וְלֹא אֲמַרִּינָן שֶׁהוּא בְּטַל אֲגַב
קִרְקַע הַבַּיִת. וְהוּא שִׁיחַד לוֹ קֶרֶן זְוִית, דְּכִיּוֹן שְׁלֵא
שְׁטַחוּ מוֹכְחָא מְלִתָּא דְלְצָרְכּוֹ בְּעֵי לִיה. וְאִם הוּא
עֶפֶר תְּחִינָה, מִתֵּר לְכַסּוֹת בּו:
- יח. כּוֹי, אִין שׁוֹחֲטִין אוֹתוֹ בְּיוֹם טוֹב. וְאִם שְׁחַטּוּ,
אִין מְכַסִּין אֶת דְּמוֹ אֲפִלּוּ יֵשׁ לוֹ עֶפֶר מוֹכֵן, מִפְּנֵי

עַל יְדֵי לְמוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְכַרְסָם בְּבֵיתֵי בְּנֵי־סוּסוֹת וּבְבֵיתֵי מַדְרָשׁוֹת, וּבְשִׂמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָאִים וְיַדִּידִים,
לְזָכוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחבר"
מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדין הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

לחודש

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיה שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמרו:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תק

שולחן ערוך

א. נוהגין לנקר בשר ביום טוב, אפלו נשחט מערב יום טוב:

לקצב עליו בשר. ולאחר שקצב עליו אסור לטלטלו מחמה לצל,

סימן תקא

סימן תק

עצים האסורים והמתרים ביום טוב, ובו ז' סעיפים:

הנצרך לבשר ביום טוב היאך יתנהג, וסדר מליחתו, ובו ז' סעיפים:

א. אין מבקעין עצים מן הקורות שעומדות לבנין, ולא מקורה שנשברה ביום טוב, אפלו אם היתה רעועה מערב יום טוב וקרובה להשבר. אבל אם נשברה מערב יום טוב, אם אי אפשר להסיקה בלא בקוע, מבקעין ממנה חתיכות גדולות. ולא יבקע לא בקרדם, ולא במגל, ולא במגרה, אלא בקופיץ ובצד הקצר שלו, אבל לא בצד הרחב. ויש מי שאוסר אפלו בקופיץ, לפי שאין אנו בקיאים מהו, ולא התירו אלא בסכין:

א. אין קונים בשר בפסוק דמים לומר לטבת: תן לי בסלע או בשתיים, וכן לא יאמר לו: הריני שתף עמך בסלע, אלא מחלק להם שלישיות או רביעיות כפי החלקים שדרך לחלק בעיר בלא פסוק דמים, ומביא שתי בהמות ויאמר: זו כזו, ולמחר שמיין הנשארת וכפי ששנה כך יפרע לו:

ב. עצים גדולים קצת וראוים להסקה בלא בקוע, לא יבקע כלל, ואפלו לשברם ביד יש מי שאוסר:

ב. אסור לשקל בשר, אפלו בביתו, לידע כמה יבשלו. ואפלו לתנו בכף מאזנים לשמרו מן העכברים, אסור אם היא תלויה במקום שרגילים לשקל בה. ואפלו לשקל מנה כנגד מנה, אסור. ומתר לשקל בידו, שלוקח החתיכה בידו ומשער כמה יש בה, וטבח אמן אפלו זה אסור. אבל אם הוא יודע לכונן דרך חתיכתו, לחתך לטרא או חצי לטרא, חותך כדרכו ואינו חושש:

ג. אין מביאין עצים מן השדה אפלו היו מכנסין שם מבערב, אבל מגבב הוא בשדה משלפניו ומדליק שם. ומביאין מהמכנסין שברשות היחיד, ואפלו היתה מקפת שלא לשם דירה, ובלבד שיהיה בה מסגרת ותהיה בתוך תחום שבת. ואם חסר אחת מכל אלו, הרי הן מקצה:

ג. אין נוקבין נקב בפשר בסכין לתלותו בו, אבל ביד מתר. ואם לעשות בו סימן, מתר אפלו בסכין:

ד. עלי קנים ועלי גפנים אף על פי שהם מכנסים בקרפף, כיון שהרוח מפורת אותם הרי הם כמפורזין ואסורים. ואם הניח עליהם כלי כבד מערב יום טוב, הרי אלו מוכנים:

ד. מולגין הראש והרגלים ומהבהבים אותם באור, אבל אין טופלין אותם בסיד ולא בחרסית ולא באדמה, דמתחזי כעבוד. ואין גוזזין אותם במספרים, שנראה כעושה לצרף השער:

ה. עצים שנשרו מן האילן ביום טוב, אין מסיקין בהם:

ה. מתר למלח כמה חתיכות בבת אחת אף על פי שאינו צריך אלא אחת:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחקר

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
במסר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקב

שולחן ערוך

ד. לדידן, מתר לבשל בקדרות חדשות ביום טוב:

סימן תקב

שלא להכין מיום טוב לחברו, ובו ב' סעיפים:

א. אסור לאפות או לבשל או לשחט ביום טוב לצורך מחר, אפלו הוא שבת או יום טוב ואפלו בשני ימים של ראש השנה. אבל ממלאה אשה קדרה בשר אף על פי שאינה צריכה אלא לחתיכה אחת. ודוקא קדם אכילה, אבל אחר אכילה אינה יכולה לבשל ולומר: אכל ממנה פנית, דהוי הערמה. מיהו אם עברה ובשלה, מתר לאכלו:

ב. ממלא נחתום חבית של מים אף על פי שאינו צריך אלא לקיתון אחד:

סימן תקד

דין התבלין ביום טוב, ובו ד' סעיפים:

א. דכין את התבלין כדרךך, שאם דוף אותם מבעוד יום יפיג טעמן. אבל מלח אינו נדוף ביום טוב אלא אם פן הטה המכתשת או שידוף בקערה וכיוצא בה, כדי שישנה, שאם שחק המלח מערב יום טוב לא יפיג טעמו. ואין שוחקין את הפלפלין ולא את החרדל בריחים שלהם, משום דהוי כעבדין דחל. דף אותם במדוכה ככל התבלין:

ב. מתר להוליך תבלין ומדוף אצל מדוכה, או מדוכה אצלם, אפלו דרך רשות הרבים אף על פי שהיה אפשר להוליכם מערב יום טוב:

ג. אין כותשין הריפות במכתשת גדולה, אבל כותשין במכתשת קטנה שנה הוא השנוי שלה.

ו. כלים שנשברו ביום טוב, אין מסיקים בהם מפני שהם נולדו. אבל מסיקין בכלים שלמים או בכלים שנשברו מבעוד יום:

ז. שקדים ואגוזים שאכלם מערב יום טוב, מסיקין בקלפיהם ביום טוב. ואם אכלם ביום טוב, אין מסיקין בקלפיהם:

סימן תקב

דיני האש ביום טוב, ובו ד' סעיפים:

א. אין מוציאין האש לא מן העצים ולא מן האבנים ולא מן העפר ולא מן המים, ואין עושין פחמים, ואין נופחין במפות אלא בשפופרת. ונהגו התר במפות של בעלי בתים על ידי שנוי להפכו מלמעלה למטה. העושה מדורה ביום טוב, כשהוא עורך את העצים אינו מניח זה על זה עד שיסדר המערכה, מפני שנראה כבונה, אלא או שופך העצים בערבוב, או עורך בשנוי. כיצד, מניח עץ למעלה, ומניח אחר תחתיו ואחר תחתיו עד שהוא מגיע לארץ. וכן הקדרה אוהז אותה ומכניס האבנים תחתיה, אבל לא יניחנה על גבי האבנים. וכן המטה, אוהז הקרשים למעלה ומכניס הרגלים תחתיהם. אפלו ביצים, לא יעמיד אותם שורה על גבי שורה עד שיעמדו כמו מגדל, אלא ישנה ויתחיל מלמעלה למטה. וכן כל כיוצא בזה, צריך שנוי:

ב. אגדה של עצים שהדלקה במדורה, כל עץ שלא אהזה בו האש מתר לשמטו, ואינו דומה למסיר שמן מהנר:

ג. אין סומכין את הקדרה ולא את הדלת, בבקעת:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוּת חַג הַשָּׁבוּעוֹת"

ש"ע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ: מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מטרת הפעול: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

בפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

גליון

ט

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוּת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

למוד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תקן להם לישראל שהיה שולחן ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדוּת יִשְׂרָאֵל וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׂכְיִנְתֵּיהּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמוֹ (תְּרַגּוּם: בְּיַרְאָה וּבְאֵהָבָה), וְדַחֲמוֹ וְדַחֲמִילוּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקה

שולחן ערוך

ה. מתר לעשות ביום טוב פתין גדולים, ולא חיישינן שמתוך כך יבא לאפות יותר ממה שצריך: ו. היה לו קמח או עסה בשתפות עם העפונ"ם, אסור לאפותה ביום טוב אלא יחלקנה ויאפה את שלו: ז. אם יש לאדם הרבה פת נקיה, אינו אופה פת אחרת אלא אם כן יש לו בני בית שרגיל להאכילם פת הדראה. אבל אם יש לו פת הדראה הרבה, יכול לאפות פת נקיה:

ח. אסור לעשות שאור ביום טוב, אלא על ידי שנוי, מפני שהיה אפשר לעשותו מבעוד יום: ט. אפלו נשחטה הבהמה מערב יום טוב, מתר להפריש המתנות ביום טוב:

סימן תקז

דין אפיה ביום טוב, ובו ז' סעיפים:

א. אופין בפורנ"י, דהינו תנורים שלנו הגדולים ופיהם בצד, ובלבד שלא תהא תדשה, דחיישינן שמא תפחת ויפסד הלחם וימנע משמחת יום טוב. ומחמין חמין באנטיכי,

ב. אף על פי שעצים שנשרו מן הדקל ביום טוב או בשבת שלפניו אסור להסיקן, אם נשרו ביום טוב בתוך התנור, מרבה עליהם עצים מוכנים, ומבטלן. ובלבד שלא יגע בהם עד שיתבטלו ברב. אבל אם נפלו בתנור בשבת, אסור להסיקן ביום טוב שלאחריו אפלו על ידי בטול ברב:

ג. אסור לקח עץ מבין העצים לחתות בו האש בתנור, דהוי ליה מתקן מנא:

ובא"י, אפלו בקטנה אסור. וכיון שאין אנו יודעים עכשו מה נקראת גדולה או קטנה, יש לאסור הכל: ד. מתר אדם למדד תבלין לתן בקדרה, בשביל שלא יקדיח תבשילו:

סימן תקה

דין החולב בהמה ביום טוב, ובו סעיף אחד

א. בהמה שהיא עומדת לאכילה ורוצה לחלב אותה לאכל החלב, אם לקדרה שאין בה אכלין, אסור. ואם יש בה אכלין, מתר, וכגון שבא החלב לתקנו, או שיש בה פרורין והחלב נבלע בהם. אבל החולב כל צאנו לא התר מפני פרוסה שנותן בפלי:

סימן תקו

דיני לישה ביום טוב, ובו ט' סעיפים:

א. אין מודדין קמח ביום טוב כדי ללוש, אלא יקח באמד הדעת:

ב. אין מרקדין הקמח, אפלו על ידי שנוי. אבל אם רקדו מאתמול ונפל בו צרור או קיסם ורוצה לרקדו פעם שנית, מתר אף בלא שנוי. ואם לא נפל בו דבר, אלא שרוצה לרקדו שנית כדי שיהא הפת נאה, צריך שנוי קצת, כגון על גבי שלחן:

ג. הלש עסה ביום טוב, יכול להפריש ממנה חלה. ולהוליקה לכהן, אבל עסה שנלושה בערב יום טוב, אסור להפריש ממנה חלה ביום טוב:

ד. המפריש חלה ביום טוב והיא טמאה, לא יאפה אותה ולא ישרפנה שאין שורפין קדשים ביום טוב, אלא מניחה עד הערב ושורפה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שִׁלְחַן עֲרוּךְ זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחקר מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

לחודש

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיה שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקח

שולחן ערוך

ז. מתר לסתם פי התנור בטיט ורפש שעל שפת הנקה, והוא שרככו מאמש או עשה בו סימן ונתקו לצד אחד. אבל לגבל טיט ביום טוב, אסור. ומתר לגבל אפר לסתם בו פי התנור:

סימן תקח

דברים האסורים ביום טוב להכנת צלי, ובו ב'

סעיפים:

א. אין מלבנים את האבנים לצלות או לאפות עליהם, מפני שמחממן. ואין שוברין את החרס, ואין חותכין את הניר לצלות עליהם, ואין פוצעין את הקנה לעשותו כמו שפוד לצלות בו:

ב. פוצעים אגוזים במטלית, ולא חיישינן שמא תקרע:

סימן תקט

כמה דינים פרטיים להלכות יום טוב, ובו ז' סעיפים:

א. שפוד שנרצף, אף על פי שהוא יכול לפשוט בידו, אין מתקנין אותו:

ב. שפוד שרוצים לצלות בו והיה ארץ יותר מדאי, אסור לחתכו ולא לשרפו. אין משחיוזין את הסכין במשחות שלה, אבל מחדדה על גבי העץ או חרס או אבן. ואין מורים דבר זה לרבים כדי שלא יבא לרדדה במשחות. במה דברים אמורים, כשיכולה לחתך בדחק, או שנפגמה. אבל אם אינה יכולה לחתך כלל, אין משחיוזין אותה אפלו על העץ, שמא יבא להשחזה במשחות:

ג. עופות שממלאים אותם בשר וביצים, מתר לתפרם ביום טוב. והוא שיתקן מערב יום טוב

ד. תנור שנפל לתוכו מטיח הטיט, אם אפשר לאפות ולצלות בו בלא גריפה ולא יתחרך הפת או הצלי, אסור לגרפו, מפני שהוא מטלטלו שלא לצדך. אבל מתר להשכיב האש והאפר שבו כדי שיהיה חלק ולא יגע בפת כלל, אף על פי שאם היה נוגע בו לא היה כדי לחרכו. אבל אם יש בטיח שנפל לתוכו כדי לחרך הפת או הצלי אם היה נוגע בהם, אף על פי שבלא גריפה היה אפשר לאפות ולצלות בו, כיון שהיה מתחרך מתר לגרפו דחשיב טלטול לצדך. ודוקא בתנורים שלהם שהיו מדבקים הפת סביבם ואין צריכים לגרפם אלא מהטיח שנפל לתוכו, אבל תנורים שלנו כיון שאי אפשר לאפות בהם בלא גריפה, מתר לגרפו מהאפר והגחלים, ואף על פי שהוא מכבה, אי אפשר בלא כן, וכשם שמתר להבעיר לצדך אכל נפש כך מתר לכבות לצדך אכל נפש, והרי זה כמניח בשר על הגחלים, וכן נהגו:

ה. תנור וכירים חדשים, אין סכין אותם בשמן ולא טשין אותן במטלית, אבל מתר להסיקן אפלו הסק ראשון, ובלבד שלא יפיגם בצונן כדי לחממן. ואם הסקו יותר מדאי והצרכו להפיגן בצונן כדי לאפות בהן, מתר לפיכך מתר לשרות במים המכבדת שמכבדין בה התנור, אף שמכבה:

ו. מתר לאפות תנור מלא פת, אף על פי שאינו צריך אלא פת אחת. ודוקא בתנוריהם, שהיו קטנים והיו מדבקים הפת בדפנותיהם ומתוך שהוא מלא אין מקום לחמו להתפשט והפת נאפה יפה, אבל בתנורים שלנו אין לאפות יותר ממה שצריך:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיונות ובכתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ: מִפְּרֵן הַמַּחְבֵּר"

מִטְרַת הַמְּפַעַל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעֲמֻחַ סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

בְּמִטְרַת בַּעֲיָה"ק צִפְתֵּי תוֹכְבֵּי"א
י"ג מִסְקוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שֶׁל"ה וְשֶׁם מִטְרַתוֹ כְּבוֹד
שֶׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תַּנּוּ רַבֵּנוּ מֹשֶׁה תַּנּוּ לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיחֵיו שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיֵנוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוּת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוּת צִצְרַת בְּעִצְרַת הַלְכוּת חַג בִּקְחָה (מִגִּלְתָּה ד.)

קוֹרֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שִׁיבִיאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוּת יִשְׁרׁוֹת וְלְיָדֵי יָדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיַנְתִּיהָ, בְּדַחֲלֵהּ וְדַחֲמֵהּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאַה וּבְאֶהֱבָה), וְדַחֲמֵהּ וְדַחֲמֵהּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רֹחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקי

שולחן ערוך

ג. אין מסננים החרדל במסנגת שלו ואין ממתקין אותו בגחלת של עץ. אבל בשל מתכת, מתר:

ד. אין תולין המשמרת ביום טוב לסנן בה שמרים, אבל אם היתה תלויה ועומדת מתר לתן בה שמרים לסננן. ומערים ותולה אותה לתן בה רמונים, ואחר כך נותן בה שמרים:

ה. אין עושין גבינה ביום טוב:

ו. אין גוזזין את הירק במספרים שדרפן לחתכם בהן מן המחבר:

ז. מתקנים את הקנדים והעפכיות:

ח. אף על פי שהתרה הוצאה ביום טוב אפלו שלא לצורך, לא ישא משאות גדולות פדרף שהוא עושה בחל, אלא צריך לשנות. כיצד, המביא כדי זין ממקום למקום לא יביאם בסל ובקפה לתת לתוכו ארבעה או חמשה כדים ביחד, אלא יביאם על כתפו או לפניו אחד או שנים, דמוכח שלצורך יום טוב הביאם:

ט. המוליך את התבן לא יפשיל את הקפה לאחוריו, אלא נוטלה בידו:

י. וכן משאות שדרפן לשא אותם במוט, ישא אותן על גבו מאחוריו. ושדרפן לשא אותן מאחוריו, ישא אותן על כתפו. ושדרפן להנשא על הכתף, ישא אותן בידו לפניו, או יפרש עליהן בגד וכל פיוצא בנה משנוי המשא. ואם אי אפשר, כגון שזמן הרבה אורחים וצריך למהר ולהביא לפניהם, עושה פדרפו. במה דברים אמורים, בנושא על האדם אבל על גבי בהמה לא יביא כלל:

החוט וישימנו במחט. ויזהר שלא יחתך החוט ביום טוב:

ד. מתר לחתך ביום טוב אגד גדיים ועופות מקלסים וחוטים תפורים, וכן יכולים לשרף פתילה או סמרטוט שקושרים בו העוף:

ה. מתר ללבן ביום טוב פלי ברזל שאפו בו פלאו"ן של גבינה, ואחר הלבון יאפה בו פשטיד"ה של בשר. והוא שפשיתלבן יתנו אותו על המאכל מיד, אבל אם הוא בלוע מנבלה וכיוצא בה, אסור ללבנו אפלו לאפות בו דבר התר:

ו. אין נוקבין נקב חדש בתבית ביום טוב:

ז. להטביל כלי חדש ביום טוב דינו כמו בשבת, כדאיתא בסימן שכ"ג:

סימן תקי

כמה דברים האסורים לעשות ביום טוב ואיזה מהם מותרים על ידי שנוי, ובו י"א סעיפים:

א. מוללין מלילות ומפרכין קטניות פדרפן, ביום טוב. ומנפח מעט מעט ואוכל, ואפלו בקנון ותמחוי, אבל לא בטבלה ולא בנפה ולא בכברה:

ב. הבורר קטניות ביום טוב בורר פדרפו בחיקו ובתמחוי, אבל לא בטבלה ולא בנפה ולא בכברה. במה דברים אמורים, כשהאכל מרבה על הפסלת. אבל אם היתה הפסלת מרבה על האכל, בורר את האכל ומניח את הפסלת. ואם היה טרם בבררת הפסלת מן האכל יותר מטרח בררת האכל מן הפסלת, אף על פי שהאכל מרבה בורר את האכל ומניח את הפסלת:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי

וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחקר"

מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

במסר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות ציצת בעצרת הלכות חג ביום (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקיא

שולחן ערוך

ג. אסור לבשל ולאפות לצורך פלבים, אבל מתר לטלטל מזונות ולתן לפניהם:

סימן תקיג

דין ביצה שנולדה ביום טוב, ובו ח' סעיפים:

א. ביצה שנולדה ביום טוב אסור לגע בה, וכל שכן שלא לאכלה. ואם נתערבה, אפלו באליה, פלן אסורות:

ב. ספק אם נולדה ביום טוב או בחל, אסורה:

ג. ביצה שנולדה ביום טוב שנתבשלה בשוגג עם בקשר ותבשיל, אם יש ס' כנגדו הכל מתר חוץ מן הפיצה. אבל אם לבנו בו התבשיל וכיוצא בזה, מדי דלחזותא וטעמא עביד, לא בטיל:

ד. מתר לכפות עליה כלי כדי שלא תשבר, ובלבד שלא יגע בה הפלי:

ה. אם נולדה ביום טוב ראשון מתרת, ביום טוב שני בשני יום טוב של גלויות, אבל בשני יום טוב של ראש השנה וכן בשבת ויום טוב הסמוכים זה לזה, נולדה בזה, אסורה בזה:

ו. ביצה שיצאה רבה מערב יום טוב וחזרה ואחר כך נולדה ביום טוב, מתרת. לפיכך אפלו בדיק בקנה של תרנגולת ערב יום טוב סמוך לחשכה ולא מצא בה ביצה, ולמחר השכים ומצא בה ביצה, מתרת. שתרגולת אינה יולדת בליה, ואנו תולין שמא תמול יצא רבה וחזר. והוא שיש תרנגול זכר תוך ס' בתים ואינו מפסיק נהר שאין בו גשר, שאם לא כן אפשר שתלד בליה ואסור. אבל אם לא בדיק מערב יום טוב, אפלו ליכא זכר בהדה שריא, שאנו תולים שמא תמול נולדה. ובלא זכר

יא. אין מביאין עצים לא בחבל ולא בקפה ולא במחצלת, אבל מביא במטפחת ובחיקו:

סימן תקיא

הבערה ולהחם מים מתר ביום טוב, ובו ד' סעיפים:

א. מתר לעשות מדורה להתחמם כנגדה:

ב. מתר להחם ביום טוב מים לרחץ ידיו אבל לא כל גופו, ואפלו אינו רוחצו בבת אחת. אבל במים שהחמו מערב יום טוב, מתר לרחץ כל גופו אפלו כאחד. מיהו דוקא חוץ למרחץ, אבל במרחץ אסור:

ג. אדם מתר לטבל ביום טוב מטמאתו:

ד. אין עושין מגמר, דהינו לפור מיני בשמים על הגחלים, בין להריח ובין לגמר הבית או הפלים. אבל אם עושה כדי לתן ריח טוב בפרות למתקן לאכילה, מתר אפלו אם מפזרן על גבי גחלת של עץ:

סימן תקיב

שלא לבשל לצורך עכו"ם ביום טוב, ובו ג' סעיפים:

א. אין מבשלים לצורך עכו"ם ביום טוב, לפיכך אסור להזמינו שמא ירבה בשבילו. ודוקא להזמינו. אבל עבדו ושפחתו, וכן שליח שנשתלח לו, וכן עכו"ם שבא מאליו, מתר להאכילו עמו ולא תיישנין שמא ירבה בשבילו:

ב. בני החיל שנתנו קמח שלהם לישראל לאפות להם פת, אם אינם מקפידים כשישראל נותן ממנו לתינוק, מתר לאפות להם:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי

וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיונות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המסגר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

במסר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שייבאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחמיו ורחמינו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחמינו ורחמילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקיד

שולחן ערוך

בטלה, ומתר להדליקו אפלו ביום טוב שני אחר מנחה, ואין בזה משום מכין לחל, שהרי בהדלקתו יש מצוה לאותה שעה. ולתקן הפתילות והעששיות ביום טוב אחר מנחה, אם רוצה להדליק בו ביום, מתר. ואם לאו, אסור:

ו. אין נותנין גר על גבי אילן מערב יום טוב, דחיישינן שמא יבא להשתמש באילן:

ז. אין פותחין גר של חרס, דהינו בעודו רף כמו ביצים של יוצר למעך אותו ביד לעשות לו בית קבול, מפני שהוא עושה כלי:

ח. אין חותכין הפתילה לב, אלא אם כן על ידי שנותן שני ראשיה בפי שני גרות ומדליקה באמצע. והוא שיהא צריך לשתיהן:

ט. אין גודלין את הפתילה ולא מהבהבין אותה, אבל אם אינה קשה כל צרפה יכול למעכה בידו כדי להקשותה. ומתר לשרותה בשמן:

י. מתר להסיר הפחם שבראש הגר כשהוא דולק, אבל אינו חותך ראש הפתילה בכלי:

יא. המדליק גר של יום טוב צריך לברך: אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק גר של יום טוב:

סימן תקטו

דין דברים הבאים ביום טוב חוץ לתחום, ובו ט'

סעיפים:

א. עכ"ם שהביא דורון לישראל ביום טוב, אם יש ממינו במחבר או שמחבר צידה, אסור אף למי שלא הובא בשבילו לאכלו בו ביום. ואפלו לטלטלן, אסור. ולערב, מתרים בכדי שיעשו. ובשני ימים

רפן יולדת ביום, לפיכך מתר לקח ביצים מן העכו"ם בליל ראשון של יום טוב, דתלינן שמערב יום טוב נולדו. וכן בליל שני של שני ימים טובים של גליות, אבל לא בליל שני של ראש השנה ולא בליל יום טוב שאחר השבת:

ז. השוחט תרנגולת ומצא בה ביצים גמורות, מתרות. ואפלו ביום טוב שלאחר השבת:

ח. אפרוח שנולד ביום טוב, אסור. ואם נולד בשבת, אסור ביום טוב שלאחריו:

סימן תקיד

שלא לכבות ביום טוב, ובו י"א סעיפים:

א. אסור לכבות דלקה ביום טוב, אפלו אם רואה ביתו שנשרף, אם אין שם סכנת נפשות. ואין מכבין הבקעת, אפלו כדי שלא יתעשן הבית או הקדרה או כדי לשמש מטתו:

ב. להטות הגר כדי להרחיק השמן מן הפתילה חשיב כפוי ואסור. וכן אסור לקח פתילה מגר הדלוק אפלו לתנה בגר אחר שהרי כשמוציאה מיד הוא מכבה אותה:

ג. גר של שעה שרוצה להדליקו ביום טוב וחס עליו שלא ישרף כלו, יכול לתן סביבו קדם שידליקנו דבר המונע מלשרף, בענין שיכבה כשיגיע שם:

ד. גר שכבה ורוצה להדליקו בו ביום, מתר לחתך ראש הפתילה כדי שיהא נוח לדלק:

ה. גר של בטלה, דהינו שאינו צריך לו, אסור להדליקו. אבל של בית הפנסת לא חשיב של

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

במסר בעיה"ק צפת תרכ"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האר"ז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקטז

שולחן ערוך

לדירה. ואחרים מתרים אף לאכלם. ולערב צריך להמתין מי שהובאו בשבילו, בכדי שייעשו:

ו. בעיר שרפה עכו"ם, מן הסתם כל המביא לצרף הרב מביא:

ז. אם הוא ספק אם באו מחוץ לתחום, אם הוא עכו"ם השרוי עמו בעיר ופרות המצויים בעיר, מתר. ואם לאו, אסור:

ח. דבר שאין במינו במחבר שהובא לישראל ביום טוב ראשון של ראש השנה, מתר בשני. והוא הדין לשבת ויום טוב הסמוכים זה לזה:

ט. ישראל ששגר דורון לחברו על ידי עכו"ם מערב יום טוב, ונתעכב העכו"ם והביאם ביום טוב מחוץ לתחום, מתר אפלו למי שהובא בשבילו לאכלם. אבל אסור לכל ישראל לטלטלם חוץ לארבע אמות, או חוץ לעיר המקפת חומה, או חוץ למבצר שידוע שהקפת חומה לדירה:

סימן תקטז

דין איזה דברים מתרים לשלח ביום טוב, ובו ג'

מעייפים:

א. מתר לשלח לחברו ביום טוב בהמה, חיה ועוף אפלו חיים, ויגרות, שמנים וסלתות וקטניות, אבל לא תבואה, לפי שמחסרת טחינה שהיא מלאכה האסורה ביום טוב:

ב. כל דבר שמתר לשלח ביום טוב, לא ישלחנו בשורה דהינו שלשה בני אדם או יותר זה אחר זה נושאים כלם מין אחד. אבל אם כל אחד נושא מין אחר, מתר:

טובים של גליות, אם הובא ביום ראשון מתר מתר מיד בליל יום טוב שני בכדי שייעשו. וכן אם הובא ביום טוב שני, צריך להמתין במוצאי יום טוב בכדי שייעשו. אבל בשני ימים של ראש השנה או ביום טוב הסמוך לשבת, בין מלפניו בין מלאחריו, אם הובא בראשון צריך להמתין עד מוצאי יום טוב ושבת בכדי שייעשו, ושעור כדי שייעשו הינו כפי שילף האיננו יהודי למקום שלקט ויגמר המלאכה ויחזור לכאן. ואם נסתפק לו מהיכן הביאן, שעורן כפי שיבואו מחוץ לתחום:

ב. אפלו תלשן האיננו יהודי או צדן לעצמו, או נפל מן האילן מעצמו, או נצוד מעצמו, אסור לאכלו בו ביום ולטלטלו, אף למי שלא הובאו בשבילו. אבל לערב, מתרין מיד במוצאי יום טוב אף למי שהובאו בשבילו:

ג. אפלו אם הוא ספק אם נלקטו או נצודו היום, אסורים. אבל אם נכר בהם שלא נלקטו ושלא נצודו היום, מתר למי שלא הובאו בשבילו. ואם לא באו מחוץ לתחום, מתר אף למי שהובאו בשבילו:

ד. עכו"ם שהביא דורון לישראל, מדברים שיש במינם במחבר, ביום טוב ראשון של ראש השנה שחל להיות בה' בשבת, יש מתירים לאכלם בשבת בכדי שייעשו, ויש אוסרים:

ה. דבר שאין במינו במחבר ואינו מחסר צידה, אם בא מתוך התחום מתר לכל. ואם באו מחוץ לתחום, אסור לאכלן למי שהובאו בשבילו ולכל בני ביתו, אבל מתר לטלטלן בתוך ד' אמות או בתוך העיר מקפת חומה או מבצר שידוע שהקפת

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוּת חַג הַשָּׁבוּעוֹת"

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְבֵּר"

מִטְרַת הַמִּפְּעַל: לִזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבַּיִת

מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעֲמֻחַ סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
בְּמִטְרַת בַּעֲמֻחַ קֶצֶף תּוֹכַח"א
י"ג מִסְקוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שֶׁל"ה וְשֵׁם מִטְרַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוּת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תַּנּוּ רַבֵּנוּ מֹשֶׁה תַּנּוּ לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיחִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיֵנוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוּת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוּת צִצְרַת בְּעִצְרַת הַלְכוּת חַג בְּחַג (מִגִּלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמַר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדֵּי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלְיַדֵּי יָדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחְדָּא שְׂמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׂכְיִנְתִּיהּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵנוּ (תְּרַגּוּם: בְּיַרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רִחַת הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקיז

שולחן ערוך

סימן תקיח

דיני הוצאה מרשות לרשות ביום טוב, ובו ט' סעיפים:

א. מתוך שהתרה הוצאה לצורך אכילה, התרה שלא לצורך, כגון קטן ולולב וספר תורה וכלים. אבל אבנים וכיוצא בהן, אסור:

ב. אסור לישראל להוציא שום דבר ביום טוב לצורך עכו"ם:

ג. לקח עץ שאינו מיוחד לשפוד וצלה בו בשר, אסור לטלטלו אחר כך, שאינו כלי, אלא שומטו ומניחו בקרן זוית כדי שלא יזקו בו, אפלו אין עליו בשר כלל:

ד. מתר לטלטל סלם של שוכף משוכף לשוכף, אפלו ברשות הרבים. אבל סלם של עליה, אסור בטלטול:

ה. להוציא גרף של רעי ולהתזירו, כדינו בשבת כך דינו ביום טוב:

ו. בהמה שמתה ביום טוב, אם היתה מסכנת מערב יום טוב הרי זה מחתכה לכלבים. ואם לא היתה מסכנת, אף על פי שהיתה חולה, הרי זה מקצה ולא יזיזה ממקומה:

ז. מתחילין בערמות התבן, אם היא תבנא סריא ואית ביה קוצים, שעומד להסקה:

ח. נוטלים עצים הסמוכים לדפני הסכה ומסיקין בהם:

ט. בית שהוא מלא פרות מוכנים ונפחת, נוטל ממקום הנפחת:

ג. משלחים כלים אף על פי שאינם תפורים, שהם ראויים לשען עליהם, ואפלו יש בהם כלאים, אם הם קשים. ומשלחין תפלין, פיון שראויים להניחם בחל:

סימן תקיז

באיזה אופן מתר לקח ביום טוב מן החנוני מיני מאכל, ובו ד' סעיפים:

א. לומר לחנוני לתת לו ביצים או אגוזים או שאר מיני מאכל ומשתה, דינו ביום טוב כמו בשבת. ואם הוא עכו"ם, אסור לקח ממנו דבר שבמינו במחבר או שבמינו מחסר צידה, אלא אם כן נכר בהם שלא נלקטו ושלא נצודו היום. וכן לא יקח ממנו ביצים, שמא נולדו היום. אבל דבר שאין בו משום מחבר ולא משום צידה ולא משום נולד, מתר לקח ממנו אפלו הובא היום מחוץ לתחום. וכן קמח שנטחן היום, בעיר שרבה עכו"ם, מתר לקח ממנו דאדעתא דעכו"ם טחני ליה. והוא הדין לקח ממנו פת שאפה בו ביום:

ב. ישראל שאמר לעכו"ם מבעוד יום: תקנה לי יונים למחר, לא יפה עושה, אבל אם עשה כבר מתר לאכל מהם ביום טוב, והוא שלא יהיו מפריחין. אבל אם רגיל בכך, אסור לאכל מהם דאין זה חשוב דיעבד. פיון שרגיל בכך:

ג. לומר לחברו: מלא לי כל זה יין, דינו ביום טוב כמו בשבת:

ד. לא ימד אדם שעורים לתן לפני בהמתו, אלא משער ונותן לה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַמִּפְּעַל: לִזְכּוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בְּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
בְּמִטְרַת בְּעִיָּה"ק צִפְתֵּי תוֹכְב"א
י"ג מִסְקוֹ שֶׁטַת ה"א שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְרַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְמִוּד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תַּנּוּ רַבֵּנוּ מֹשֶׁה תַּפְּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיֵנוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת צִצְרַת בְּעִצְרַת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מִגְלַה ד.)

קוֹרֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שִׁיבִיאֵנּוּ הַתְּלַמוּד לְיַדִּי מִעֲשֵׂה וְלְיַדִּי מִדּוֹת יִשְׂרָוֹת וְלְיַדִּי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַהֲרֹא שְׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵיתִיהּ, בְּדַחֲלֵוּ וְדַחֲמֵוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאַה וּבְאֶהֱבָה), וְדַחֲמֵוּ וְדַחֲמֵוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוֵדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רוֹחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקיט

שולחן ערוך

א. מְשִׁילִין פְּרוֹת דְּרֶךְ אֶרְבָּה בְּיוֹם טוֹב. וְלֹא יִשְׁלְשָׁלִם בְּחִלּוֹנוֹת וְלֹא יוֹרִידִם בְּסִלְמוֹת וְלֹא יִטְלְטְלִם מִגַּג לְגַג, אִף עַל פִּי שְׁהֵן שְׁוִין:

ב. מִתֵּר לְכִסּוֹת פְּרוֹת אוֹ כְּדֵי יֵין אוֹ לְבָנִים, מִפְּנֵי הַדִּלְף:

ג. לִתֵּן כְּלֵי תַחַת הַדִּלְף, כְּדִינוּ בְּשַׁבַּת כֶּף דִּינוּ בְּיוֹם טוֹב:

סימן תקכב

קִצַּת דְּבָרִים הַאֲסוּרִים לְטַלֵּל בְּיוֹם טוֹב, וְבוֹ ד' סְעִיפִים:

א. אֵין הַסּוּמָא יוֹצֵא בְּמַקְלוֹ, וְלֹא הַרוּעָה בְּתַרְמִילוֹ:

ב. אֵין יוֹצֵאִין בְּכֶסֶם, אֶחָד הָאִישׁ וְאֶחָד הָאִשָּׁה. וְאִישׁ שֶׁהָיוּ רַבִּים צְרִיכִים לוֹ, מִתֵּר, וּמוֹצֵאִין אוֹתוֹ עַל הַכֶּתֶף אֶפְלוֹ בְּאֶפְרָיוֹן:

ג. מִי שֶׁנִּתְכַּוְּנוֹ גִּידֵי שׁוֹקִיו יְכוּל לְצַאֵת בְּמַקְלֵ:

ד. אֵין מְנַהֲגִין בְּהֵמָה בְּמַקְלֵ:

סימן תקכג

דִּינִים הַנּוֹהֲגִין בְּבַהֲמוֹת בְּיוֹם טוֹב, וְבוֹ ד' סְעִיפִים:

א. מְסִירִים זְבוּבִים הַנִּתְלִים בְּבַהֲמָה, אִף עַל פִּי שְׁהֵן עוֹשִׂין חֲבוּרָה:

ב. אֵין מְגַרְדִּין בְּהֵמָה בְּמַגְרֵדַת בְּיוֹם טוֹב, מִפְּנֵי שְׁמִשְׁרַת שַׁעַר:

ג. אֵין מְיַלְדִּין בְּהֵמָה בְּיוֹם טוֹב, אֲבָל מְסַעְדִּין אוֹתָהּ, שְׁאוּחֵז בְּגוֹלָד שְׁלֵא יִפֵּל לְאַרְץ, וְנוֹפֵט לוֹ בְּחוֹטְמוֹ, וְנוֹתֵן לוֹ דָּד לְתוֹךְ פִּיו:

סימן תקיט

צִירֵי דִלְתוֹת מִתֵּר לְהַסִּיר וְלַהַחְזִיר לְצִרְךָ יוֹם טוֹב, וְבוֹ ה' סְעִיפִים:

א. מְסַלְקִין תְּרִיסֵי תְּנוּיּוֹת וּמַחְזִירִין אוֹתָם בְּיוֹם טוֹב, כְּדֵי שִׁיּוֹצִיא תְּבִלִין שֶׁהוּא צְרִיךְ לָהֶן וְלֹא יִמְנַע מִשְׁמַחַת יוֹם טוֹב. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, כְּשִׁישׁ לָהֶם צִיר בְּאִמְצַע. אֲבָל יֵשׁ לָהֶם צִיר מִן הַצֵּד, אֲסוּר, גְּזֵרָה שְׁמָא יִתְקַע. וְשׁוֹאֲלִין לָהֶם צִיר מִן הַצֵּד כָּל עֶקֶר, אֶפְלוֹ בְּבֵית מִתֵּר לְהַחְזִיר:

ב. כְּלִים שֶׁהֵם מְפַצְּלִים, כְּגוֹן מְנוּרָה שֶׁל חֲלִיּוֹת וְכֶסֶם וְשִׁלְחַן שֶׁהֵם חֲתִיכוֹת חֲתִיכוֹת, מְעַמִּידִין אוֹתָן בְּיוֹם טוֹב. וְהוּא שְׁלֵא יִתְקַע:

ג. לְהַתִּיר וּלְהַפְקִיעַ וּלְחַתֵּךְ חוֹתְמוֹת שְׁבַכְכִּלִים וְשַׁבְּקָרְקַע וּלְשַׁבֵּר פּוֹתְחוֹת, כְּדִינוּ בְּשַׁבַּת כֶּף דִּינֵם בְּיוֹם טוֹב:

ד. לְקַטֵּם קֶשׁ אוֹ קִיסֵם אוֹ תֵּבֵן אוֹ עֲצֵי בְּשָׁמַיִם, דִּינֵן בְּיוֹם טוֹב כְּדִינוּ בְּשַׁבַּת:

ה. קִמְטִים שְׁעוֹשִׂים הַנְּשִׂים בְּבִתֵּי זְרוּעוֹתֵיהֶן וּבְבִתֵּי שׁוֹקֵיהֶן, אֲסוּר לְעֲשׂוֹתָן בְּיוֹם טוֹב מִשּׁוּם תַּקּוּן מְנָא:

סימן תקכ

לְכַבֵּד הַבֵּית, וְבוֹ סְעִיף אֶחָד

א. לְכַבֵּד הַבֵּית, כְּדִינוּ בְּשַׁבַּת כֶּף דִּינוּ בְּיוֹם טוֹב

סימן תקכא

דִּין שְׁלִשׁוּל פְּרוֹת בְּיוֹם טוֹב מִמְקוֹם לְמְקוֹם, וְבוֹ ג' סְעִיפִים:

עַל יַד לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יַהוּדִי וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְכַרְסֵם בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי מִדְּרָשׁוֹת, וּלְכָל חַבְרָיִם וְיַדִּידִים, לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָהּ בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְהָ"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "ש"לחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המסגרת

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג ביום (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שייבאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקכד

שולחן ערוך

ב. בעשית וארון ותכריכין, אבל להלבישו ולחמם לו מים לטהרו ולהוציאו ולשמום בקבר, מתר על ידי ישראל:

ג. מת ביום טוב ראשון אסור להלינו עד יום טוב שני כדי שיתעסקו בו ישראל:

ד. בשבת וביום הפפורים לא יתעסקו בו כלל, אפלו על ידי עצמין, אפלו להוציאו על ידיהם ולהניחו בכוף העשויה מאתמול:

ה. ביום טוב שני יתעסקו בו ישראל אפלו ביום שני של ראש השנה, ואפלו לא אשתיה, אפלו לחתך לו הדם מהמחבר ולעשות לו תכריכין וארון ולחצב לו קבר ולחמם לו מים לטהרו ולגזוז לו שערו. ואם אין באותה העיר מקום קברות לישראל, מוליכין אותו לעיר אחרת שיש בה שכונת קברות, אפלו חוץ לתחום, ומשכירין לו ספינה להוליכו למקום למקום, דיום טוב שני לגבי מת, כחל שויה רבנן. ואפלו אפשר בעצמין, יתעסקו בו ישראל. חוץ מן הפפה שבונים על הקבר שאין בונין אותה ביום טוב. במה דברים אמורים, כשרוצים לקברו בו ביום. אבל אם אין רוצים לקברו בו ביום, אין עושים לו שום דבר אסור מלאכה, אפלו על ידי אינו יהודי, אבל טלטול מתר

ו. החופר קבר למת ביום טוב שני, מתר לו לטל שקר:

ז. מתר ללוות המת ביום טוב ראשון תוך התחום, וביום טוב שני אפלו חוץ לתחום, וחוזרין למקומם בו ביום. וכן מתר להחזיר כלי הקבורה שהוליכו עמהם חוץ לתחום:

א. בהמה שרחקה ולדה, מתר לזלף מי שליתה עליו ולתן מלא אגרוף מלח ברחמה, כדי שתרחם עליו. אבל הטמאה אסור לעשות לה פן:

סימן תקכד

כמה דברים האסורים ביום טוב, ובו ב' סעיפים:

א. אין עולין על גב אילן, ולא רוכבין על גב בהמה, ולא שטין על פני המים, ולא מספקין להפות פף על ירך, ולא מטפחין להכות פף על פף, ולא מרקדין, ולא דגין, ולא מקדשין, ולא פונסים, ולא מיבמים, ולא מגרשין, ולא חולצין, ולא מקדישין, ולא מחרימין, ולא מפרישין תרומה ומעשרות:

ב. שכיב מרע דתקיף ליה עלמא טובא, שרי לגרש אפלו בשבת:

סימן תקכה

דין הלואה ביום טוב, ובו ב' סעיפים:

א. הלואת יום טוב נתנה לתבע בדין
ב. גבאי צדקה גובין מהחצרות ביום טוב, אבל לא יכריזו כדרך שמכריזין בחל אלא גובין בצנעא ונותנים לתוך חיקם ומחלקים לכל שכונה ושכונה בפני עצמה:

סימן תקכו

דין מת ביום טוב, ובו י"ב סעיפים:

א. מת המטל לקברו, אם הוא ביום טוב ראשון יתעסקו בו עצמין אפלו מת בו ביום ואפלו אם יכולין להשהותו עד למחר שלא יסרית. וכל זה

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחבר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

במסר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

יה
לחודש

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שקמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון
יה

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקכו

שולחן ערוך

ב. ערוב זה עושין אותו בפת ותבשיל, ואם לא עשאו אלא מתבשיל לבד, מתר:

ג. שעור תבשיל זה כזית, בין לאחד בין לאלפים, בין בתחלתו בין בסופו:

ד. צריך שיהא תבשיל זה דבר שהוא ראוי ללפת בו את הפת, לאפוקי דיסא:

ה. תבשיל זה שאמרו, אפלו צלי, אפלו שלוק, אפלו כבוש או מעשן, אפלו מין דגים קטנים שהדיחן במים חמים והדחתן הוא בשולן לאכילה, הרי זה סומך עליהם. וכן סומך על תפוחים מבשלים ועל דגים קטנים שבשולן:

ו. סומך מערב יום טוב אפלו על עדשים שבשולי קדרה, וכן על שמנונית שנדבק בסכין וגררו, והוא שיהא בו כזית:

ז. מצוה על כל אדם לערב, ומצוה על כל גדול העיר לערב על כל בני עירו, כדי שישמך עליו מי ששכח או נאנס או שהגניח ערוב ואבד. אבל מי שאפשר לערב ולא ערב, אלא שרוצה לסמך על ערובו של גדול העיר, נקרא פושע ואינו יוצא בו:

ח. כשמערב על אחרים אינו צריך לפרט אלא מניח בכלל על כל בני העיר וכל מי שהוא בתחום העיר יוצא בו:

ט. דעת מניח בעינן שיכון להוציא לאחר, אבל דעת מי שהניחו בשבילו לא בעינן בשעת הנחה, רק שיודיעוהו ביום טוב קדם שיתחיל לבשל לצורך השבת:

י. המערב לאחרים צריך לזכות להם על ידי אחר. וכל מי שמזכים על ידו בערובי שבת, מזכין על

ז. המלויים את המת אסורים לרכב על בהמה, אפלו ביום טוב שני, ואפלו האבלים. אבל הקוברים שצריכים לקברו, אם אי אפשר, מתירים להם ביום טוב שני לרכב על גבי בהמה:

ח. אם נודע לבני עיר אחת שישראל מת רחוק משם ד' או חמשה ימים ולא נתן לקבורה, אף על פי שלא יוכלו להגיע לו עד לאחר המועד, מתר לצאת לדרך ביום טוב שני כדי למהר קבורתו:

ט. תינוק שמת בתוך שלשים, אם גמרו שערו וצפרניו, הוא בחזקת בן קימא ודינו כמת גדול, אף על פי שאין אנו יודעים אם פלו לו חדשיו, דרב נשים יולדות ולד קימא:

י. נפלים שנהגו להסיר ערלתן בצרור אבן או בקנה, אסור אפלו ביום טוב שני של גליות:

יא. אין קורעין על המת אפלו ביום טוב שני, אפלו קרוביו:

יב. כשמת בליל יום טוב שני, משכימין וקוברין אותו קדם תפלה. כשמת ביום, קוברין אותו אחר האכילה:

סימן תקכו

דיני ערוב תבשילין, ובו כ"ד סעיפים:

א. יום טוב שחל להיות בערב שבת, לא יבשל בתחלה לצורך שבת בקדרה בפני עצמה, אבל מבשל הוא כמה קדרות ליום טוב ואם הותר, הותר לשבת. ועל ידי ערוב, מבשל בתחלה לשבת:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי

וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

שׁע"י מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר

מִטַּרְת הַמִּפְּעֵל: לִזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קַאֲרוֹ ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
בִּמְסַר בְּעִיָּה"ק צִפְתֵּי תוֹכְב"א
י"ג מִסְקוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שְׁלִי"ה וְשֶׁשׁ מִטְּרַחְתוֹ כְּבוֹד
שֶׁשׁ אֲבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תַּנּוּ רַבְּנֵי מִשְׁנֵה תַּנּוּן לְהַסֵּךְ לְיִשְׂרָאֵל שִׁיחֵי שׁוֹאֲלֵין וְדוֹרְשֵׁין בְּעִנְיֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוּת פֶּסַח הַלְכוּת עֲצֵרַת הַלְכוּת חַג בִּקְחָן (מִגִּלָּה ד.)

קוּדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד כְּדֵי שְׁיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה וְלִידֵי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלִידֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לִיהוּיָא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיַתִּיהָ, בְּדַחֲלֵוּ וְדַחֲמֵוּ (תַּרְגוּמוֹ: בִּירְאָה וּבְאִהְבָה), וְדַחֲמֵוּ וְדַחֲמֵלוּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות יום טוב סימן תקכח

שולחן ערוך

א. אֲסוּרִים לְבַשֵּׁל לוֹ. וְאִין תַּקְנָה אֵלָא שְׂיַתֵּן קָמְחוּ וְתַבְשִׁילוּ לְאַחֲרִים שְׁעָרְבוּ בְּמַתְנָה וְהֵם אוֹפִין וּמְבַשְׁלִים וְנוֹתְנִים לוֹ, וְאֶפְלוּ בְּבֵיתוֹ יְכוּלִים לְבַשֵּׁל. וְאִם אִין שֵׁם אַחֲרִים שְׁעָרְבוּ יֵשׁ אוֹמְרִים שְׁמַתָּר לְאַפּוֹת בְּצַמְצוּם פֶּת אֶחָד וּלְבַשֵּׁל קְדֵרָה אַחַת וּלְהַדְלִיק גַּר אֶחָד:

בא. אִם נִזְכַּר שְׁלֵא עָרַב קֹדֶם סַעֲדַת שַׁחֲרִית, יְבַשֵּׁל הַרְבֵּה בְּקְדֵרָה אַחַת וְיִתִּיר לְשַׁבָּת. וְיֵשׁ אוֹמְרִים דְּאֶפְלוּ לְבַשֵּׁל כַּמָּה קְדֵרוֹת מִתָּר, כִּיּוֹן שְׁקִדֵם אַכִּילָה הוּא. וְהוּא שְׂיֵאכַל מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד:

בב. אִם נִזְכַּר בְּיוֹם טוֹב רֵאשׁוֹן שְׁלֵא עָרַב, אִם הוּא בְּיוֹם טוֹב שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִינוּ יְכוּלִים לְעָרַב עַל תְּנָאִי. אָבָל אִם הוּא בְּיוֹם טוֹב שֶׁל גְּלִיּוֹת יְכוּלִים לְעָרַב בְּתַנְאִי, אִם הַיּוֹם קֹדֶשׁ אִינוּ צָרִיף לְעָרַב, וְאִם הַיּוֹם חֵל, בְּעָרוֹב זֶה יְהִי שְׂרִי לָן לְאַפּוּי וּלְבַשׁוּלֵי וְכוּ', וְלִמְחַר אִין צָרִיף לִזְמַר כְּלוּם. וְיֵשׁ אוֹמְרִים דְּאִי לִית לִיה מַדֵּי דְבַשִּׁיל מֵאֲתַמּוּל, לֹא מְהִנֵּי תַנְאוּ:

בג. אִם עָבַר בְּמִזִּיד וּבַשֵּׁל כַּמָּה קְדֵרוֹת שְׁלֵא לְצַרְף יוֹם טוֹב, מִתָּר לְאַכְלָן בְּשַׁבָּת אוּ בַחֵל:

כד. אִם הָעָרִים לְבַשֵּׁל ב' קְדֵרוֹת לְצַרְף הַיּוֹם, וְהוֹתִיר אַחַת לְצַרְף מִתָּר, אֲסוּר לְאַכְלָה:

סימן תקכח

דיני ערובי חצרות ביום טוב, ובו ב' סעיפים:

א. יוֹם טוֹב אִינוּ צָרִיף עָרוֹבֵי חֲצֵרוֹת וְשִׁתּוּפֵי מְבוֹאוֹת, אָבָל עָרוֹבֵי תַחְוּמֵין צָרִיף. וְכָל הַלְכוּת תַּחְוּמֵין נִתְבָּאֵרוּ בְּהַלְכוּת עָרוֹבֵי תַחְוּמֵין:

יְדוּ בְּעָרוֹבֵי תַבְשִׁילִין. וְכָל מִי שְׁאִין מְזַפֵּין עַל יְדוּ בְּאוֹתוֹ עָרוֹב, אִין מְזַפֵּין עַל יְדוּ בְּזָה:

יא. צָרִיף הַזּוֹכֵה לְהַגְבִּיָה הָעָרוֹב מִן הַקְּרָקַע, טַפַּח:

יב. חוֹזֵר וְנוֹטֵל מִיַּד הַזּוֹכֵה, וּמְבָרַךְ עַל מִצּוֹת עָרוֹב וְאוֹמֵר: בְּדִין יְהִי שְׂרִי לָן לְאַפּוּי וּלְבַשׁוּלֵי וְלֵאֲטוּמֵי וְלֵאֲדוּלְקֵי שְׂרָגָא וְלִמְעַבַּד כָּל צָרְכָנָא מִיּוֹם טוֹב לְשַׁבָּת, לְנָא וּלְפִלוֹנֵי וּלְפִלוֹנֵי אוּ לְכָל בְּנֵי הָעִיר הַזֹּאת:

יג. אִף עַל פִּי שֶׁהִנִּיחַ עָרוֹב אִינוּ יְכוּלִים לְבַשֵּׁל מִיּוֹם טוֹב רֵאשׁוֹן לְשַׁבָּת:

יד. אִם הִנִּיחַ הָעָרוֹב עַל דַּעַת לְסַמֵּךְ עָלָיו כָּל זְמַן שְׂיִהְיֶה קָיָם, אֶפְלוּ לְיוֹם טוֹב אַחֲרַי, לְכַתְּחִלָּה לֹא יִסְמָךְ עָלָיו לְיוֹם טוֹב אַחֲרַי, אָבָל בְּדִיעַבַּד יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עָלָיו:

טו. נֶאֱכַל הָעָרוֹב אוּ שְׂאֵבַד קֹדֶם שְׁבַשֵּׁל לְשַׁבָּת, אִינוּ יְכוּלִים לְבַשֵּׁל אֵלָא אִם כֵּן נִשְׁתִּיר מִמֶּנּוּ בְּזִית:

טז. לְאַחֲרַי שֶׁהִכִּין צָרְכֵי שַׁבָּת יְכוּלִים לְאַכְלוֹ:

יז. הַתְּחִיל בְּעַסְתּוֹ וְנֶאֱכַל הָעָרוֹב, גּוֹמֵר אוֹתָהּ עֶסֶה. וְהוּא הַדִּין אִם הַתְּחִיל לְבַשֵּׁל, שְׂגוּמֵר אוֹתוֹ הַתְּבַשִּׁיל שֶׁהַתְּחִיל:

יח. אָפָה וְלֹא בַשֵּׁל, אוּ בַשֵּׁל וְלֹא אָפָה וְנֶאֱכַל הָעָרוֹב אוּ אֵבַד, מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּהַתָּר אֶפְלוּ נִתְפָּוּן בּוּ לְצַרְף יוֹם טוֹב יְכוּלִים הוּא לְהַנִּיחוֹ לְשַׁבָּת וּלְבַשֵּׁל מִכָּאֵן וְאֵילָף לְיוֹם טוֹב:

יט. מִי שְׁלֵא עָרַב מִתָּר לְהַדְלִיק גַּר שֶׁל שַׁבָּת, וְיֵשׁ אוֹסְרִים:

כ. מִי שְׁלֵא עָרַב, כִּשְׁם שְׂאֵסוּר לְבַשֵּׁל לְעַצְמוֹ כֶּף אֲסוּר לְבַשֵּׁל לְאַחֲרִים, אֶפְלוּ בְּבֵיתָם, וְגַם אַחֲרִים

עַל יְדֵי לַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי בְּנֵי מִסְעוּת וּבְבֵיתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְכָל הַחֲבָרִים וְיַדִּידִים, לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים לְהִיּוֹת בְּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים זּוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחבר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם פטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיו שואלין ודורשין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון
ב

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקכט

שולחן ערוך

ימשכו ביין, שמא יבואו לידי עברה. אלא יהיו כולם קדושים:

ב. יום טוב שחל להיות בערב שבת, אין מערבין לא ערובי חצרות ולא ערובי תחומין. אבל אם נזכר ביום הראשון בשני ימים טובים של גלויות, יכול לערב ערובי חצרות בתנאי. אבל ערוב תחומין אין מניחין אותו ביום טוב בתנאי:

הלכות חול המועד

סימן תקל

סימן תקכט

חל המועד אסור בקצת מלאכות, ובו סעוף אחד:
א. חל המועד אסור בקצת מלאכות, ומתיר במקצתן:

דיני שמחת יום טוב, ובו ד' סעיפים:

סימן תקלא

דיני גלוח בחל המועד, ובו ח' סעיפים:

א. מצות יום טוב לחלקו חציו לבית המדרש וחציו לאכילה ושתיה. ואל יצמצם בהוצאת יום טוב, וצריך לכבדו ולענגו כמו בשבת. ותיב לבצע על שתי כפרות ולקבץ כל סעדה על היין. ובגדי יום טוב יהיו יותר טובים משל שבת. ולא נהגו לעשות בו סעדה שלישית:

א. מצוה לגלח בערב יום טוב:
ב. אין מגלחין במועד, אפלו אם לא גלח קדם מועד:

ב. תיב אדם להיות שמח וטוב לב במועד, הוא ואשתו ובניו וכל הנלוים אליו. פיצד משמחן, הקטנים נותן להם קליות ואגוזים. והנשים קונה להם בגדים ותכשיטין כפי ממונו. ותיב להאכיל לגר, ליתום ולאלמנה עם שאר עניים:

ג. אפלו אם היה אנוס ומפני כף לא גלח בערב יום טוב, אינו מגלח במועד. והוא הדין למי שהיה חולה ונתרפא במועד:

ג. אדם אוכל ושותה ושמח ברגל. ולא ימשך בכשר ובנין ובשחוק וקלות ראש, לפי שאין השחוק וקלות ראש שמחה אלא הוללות וסכלות, ולא נצטוינו על ההוללות והסכלות אלא על שמחה שיש בה עבודת היוצר:

ד. ואלו מגלחין במועד. מי שיצא מבית השביה ולא היה לו פנאי לגלח קדם המועד, ומי שיצא מבית האסורים ואפלו היה חבוש ביד ישראל שהיו מניחין לו לגלח, וכן המנדה שהתירו לו ברגל, וכן מי שנדר שלא לגלח ונשאל על נדרו ברגל, וכן הפא ממדינת הים בחל המועד, או שבא בערב הרגל ולא היה שהות ביום לגלח, והוא שלא יצא מארץ ישראל לחוצה לארץ לטייל:

ד. תיבים בית דין להעמיד שוטרים ברגלים, שיהיו משוטטים ומחפשים בגנות ובפרדסים ועל הנגרות שלא יתקבצו שם לאכל ולשתות אנשים ונשים, ויבואו לידי עברה. וכן יזהירו בדבר זה לכל העם, שלא יתערבו אנשים ונשים בכתיהם בשמחה ולא

ה. אף על פי שהתירו להסתפר, לא יסתפר בךשות הרבים אלא בצנעה:

ו. קטן מתיר לגלח במועד, אפלו נולד קדם הרגל:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת חַג הַשָּׁבוּעוֹת"

ש"ע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ: מִפְּרֵן הַמַּחְבֵּר"

מִטְרַת הַמִּפְּעַל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבַּיִת

מִדֵּין הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
בְּמִטְרַת בַּעֲמֻ"ח קֶאֱרֹב תוֹכַח"א
י"ג מִסְקוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שְׁלִי"ה וְשֶׁם מִטְרַתוֹ כְּבוֹד
שֶׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוֹת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְמוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשָּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תָּנוּ רַבֵּנּוּ מִשֶּׁהַ תָּפֵן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵיוּ שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרָת בַּעֲצֵרַת הַלְכוֹת חַג בִּקְחָן (מִגִּלָּה ד.)

קוּדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנּוּ הַתְּלַמוּד לְיַדִּי מַעֲשֵׂה וְלִידֵי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלִידֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתֵּיהּ, בְּדַחֲלֵוּ וְדַחֲמֵוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאֶהֱבָה), וְדַחֲמֵוּ וְדַחֲמֵלוּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רוֹחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקלב

שולחן ערוך

לְכַבֵּשׁ. וְאִם הוּא דָּבָר שְׂאִינוּ נִמְצָא אַחַר הַמוֹעֵד, מִתֵּר לְקַנּוֹתוֹ וּלְכַבְּשׁוֹ:
ד. צַד אָדָם דְּגַיִם כָּל מָה שְׂיִכּוֹל לְצוּד, וּמוֹלֵחַ הַכֶּלֶב בַּמוֹעֵד, שֶׁהָרִי אֶפְשָׁר שְׂיֵאכַל מֵהֶם בַּמוֹעֵד אִם יִסְחֹט אוֹתָם בְּיָדוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת עַד שְׂיִתְרַפְּכוּ:
ה. כָּל מְלֵאכּוֹת שֶׁהֵם לְצַרְךָ הַמוֹעֵד, כְּשֶׁעוֹשִׂין אוֹתָם אֲמַנְיָהֶם עוֹשִׂין בְּצַנְעָה. פִּיצָה, הַצִּידִים וְהַטּוֹחֲנִין וְהַבּוֹצְרִים לְמַכּוֹר בְּשׁוּק, הָרִי אֵלּוּ עוֹשִׂים בְּצַנְעָה לְצַרְךָ הַמוֹעֵד:

ז. אֲבֵל שֶׁחָל שְׂבִיעֵי שְׁלוֹ בְּשַׁבַּת עָרַב הָרְגֵל, מִתֵּר לְגַלְחַת בַּחַל הַמוֹעֵד:
ח. כָּל אָדָם מִתֵּר לְטַל שְׂפָה בַּחַל הַמוֹעֵד:

סימן תקלב

דִּין נְטִילַת צַפְרָנִים בַּחַל הַמוֹעֵד, וּבּו' ב' סְעִיפִים:
א. מִתֵּר לְטַל צַפְרָנִים בֵּין דִּיד בֵּין דְּרָגֵל, אֶפְלוּ בְּמִסְפָּרִים:
ב. כָּל רְפוּאָה מִתֵּר בַּחַל הַמוֹעֵד:

סימן תקלד

דִּינֵי כְבוֹס בַּחַל הַמוֹעֵד, וּבּו' ג' סְעִיפִים:

א. אִין מְכַבְּסִין בַּמוֹעֵד. וְאֵלּוּ שְׂמֻכְבָּסִין. הַבַּיִת מִמְּדִינַת הַיָּם, וְהַיּוֹצֵא מִבַּיִת הַשְּׂבִיבָה וּמִבַּיִת הָאֶסּוּרִין, וּמִנְּגֵדָה שֶׁהִתִּירוּ לוֹ חֲכָמִים בְּרָגֵל, וּמִי שֶׁנִּדְרָה שְׂלֵא לְכַבֵּס וּנְשָׂאֵל בְּרָגֵל וְהִתִּירוּ לוֹ, וּמִטְּפָחוֹת הַיָּדַיִם, וּמִטְּפָחוֹת הַסְּפָרִים, וּמִטְּפָחוֹת הַסִּפָּג, וּבִגְדֵי קְטָנִים, וּבַעֲלַת הַכֶּתֶם שֶׁנִּמְצָא בַּמוֹעֵד, וּמִי שְׂאִין לוֹ אֵלּא חֲלוּקִים אֶחָד. וְכֻלָּם מְכַבְּסִין כְּדַרְכָּן, אֶפְלוּ בְּנִתֵּר וְאֵהֵל, וּבְפִרְהוּסָא, עַל גְּבֵי הַנְּהָר:

ב. כָּל כְּלֵי פִשְׁתָּן מִתֵּר לְכַבְּסֵן. וְלֹא נִהְגּוּ כֵן, וְהוּא לִיָּה דְּבָרִים הַמְּתָרִים וְאַחֲרֵים נִהְגּוּ בָּהֶם אֶסּוּר, אִי אִתָּה רִשְׁאֵי לְהִתִּירָם בְּפִנְיָהֶם:

ג. מִבִּיאִין מִבַּיִת הָאֲמֵן כְּלִים שֶׁהֵם לְצַרְךָ הַמוֹעֵד, כְּגוֹן כְּרִים וְכִסְתּוֹת וְצִלּוּחִיּוֹת. אֲבֵל כְּלִים שְׂאִינָם לְצַרְךָ הַמוֹעֵד, כְּגוֹן מַחְרָשָׁה אוֹ צֶמֶר מִבַּיִת הַצִּבְעֵי אִין מִבִּיאִין. וְאִם אִין לְאֲמֵן מָה יֵאכַל, נּוֹתֵן לוֹ שְׂכָרוֹ וּמְנִיחֵן אֶצְלוֹ, וְאִם אִינוּ מְאָמִינוּ מְנִיחֵן בְּבַיִת

סימן תקלג

מִלֵּאכּוֹת הַמְּתָרִים בַּחַל הַמוֹעֵד, וּבּו' ה' סְעִיפִים:
א. מִתֵּר לְטַחֵן קֶמַח לְצַרְךָ הַמוֹעֵד, אֶפְלוּ כּוֹן מְלֵאכְתּוֹ בַּמוֹעֵד, וְלִקְץ עֲצִים מִהַמְּחַבֵּר וְלְהַטִּיל שֶׁכֶר, בֵּין שֶׁל תְּמָרִים בֵּין שֶׁל שְׁעוּרִים, לְצַרְךָ הַמוֹעֵד. וְשֵׂלֵא לְצַרְךָ הַמוֹעֵד, אֶסּוּר. וּמִיָּהוּ אִינוּ צָרִיךְ לְצַמְצֵם, אֵלּא עוֹשֶׂה בְּהַרְוָחָה, וְאִם יוֹתִיר יוֹתִיר. אֲבֵל לֹא יַעֲרִים לְטַחֵן אוֹ לְעֲשׂוֹת יוֹתֵר, כְּכּוֹנֵה, אוֹ אִם יֵשׁ לוֹ קֶמַח לֹא יַעֲרִים וְיֹאמֵר: מִזֵּה אֲנִי רוֹצֵה. אֲבֵל אִם יֵשׁ לוֹ לְחֵם, מִתֵּר לְטַחֵן דֶּפֶת חֶמֶה עֲדִיף:
ב. מִתֵּר לְעַקֵּר פִּשְׁתָּן, מִפְּנֵי שְׂרָאוּי לְכִסּוֹת בּוֹ אֶת הָאֶבְלִים. וְלְעַקֵּר כְּשׁוֹת, שְׂרָאוּי לְהַטִּיל בּוֹ שֶׁכֶר לְצַרְךָ הַמוֹעֵד. וְלְעַקֵּר שׁוּמְשָׁמִין, שֶׁהַיְבֻשִׁים שְׂבוּ רְאוּיִים לְאָכַל מִיָּד:

ג. פְּרוֹת שֶׁנִּתְּבַשְׁלוּ קֶצֶת וּנְאָכְלִין עַל יְדֵי הַדַּחֲקָה, מִתֵּר לְלַקֵּט כְּדֵי לְאָכְלָן. וְאִם לְקַטֵּן לְאָכְלָן וְהוֹתִיר, וְחוֹשֵׁשׁ שְׂמָא יִתְּלִיעּוּ אִם לֹא יְכַבֵּשׁ לְהוֹצִיא לְחָה מֵהֶם, יִכּוֹל לְכַבְּשֵׁם. אֲבֵל אֶסּוּר לְלַקֵּטֵם תַּחֲלָה כְּדֵי

עַל יְדֵי לְמוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבַּיִת". נָא לְכַרְסֵם בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיַדִּידִים, לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבַּיִת ע"י לְמוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המסגרת

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפטר בעיה"ק צפת תשכ"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניני של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקלה

שולחן ערוך

ד. אין מושיבין תרנגולת על הפיצים לגדל אפרוחים. ואם הושיבה קדם המועד וברכה מעליהם, יכול להתזירה. והוא שיהיה לו בתוך ג' ימים לבריחה:

סימן תקלז

דין מלאכת דבר האבד, ובו ט"ז סעיפים:

א. דבר האבד, מתר לעשותו בחל המועד בלא שנוי. לפיכך בית השלחין שהתחיל להשקותה קדם המועד, מתר להשקותה, שפיון שהתחיל להשקותה קדם לכן, אם לא ישקנה עכשו תפסד. אבל שדה הפעל שאין משקין אותה אלא להשביחה יותר, אסור להשקותה:

ב. אפלו בבית השלחין לא התירו אלא היכא דליכא טרחא יתרא, כגון מן המעין, בין חדש בין ישן, שהוא ממשיכו ומשקה. אבל לא ידלה וישקה מן הברכה או ממי הגשמים מקבצים, מפני שהוא טרח גדול. אפלו ערוגה אחת חציה גבוה וחציה נמוך אין דולים ממקום נמוך להשקות מקום גבוה:

ג. נהרות המושכין מן האגמים, מתר להשקות מהם בית השלחין במועד, והוא שלא פסקו. וכן הברכות שאמת המים עוברת ביניהם, מתר להשקות מהן. וכן ברכה שנשטפה מבית השלחין ועדין היא נוטפת, מתר להשקות ממנה בית השלחין אחרת, והוא שלא פסק המעין המשקה בית השלחין העליונה:

ד. ירקות שרוצה לאכלן במועד, יכול לדלות מים להשקותן כדי שיגדלו ויהיו ראויים למועד. אבל אם אינו רוצה לאכלן במועד, ועושה כדי להשביחן, אסור:

הסמוך לו, ואם חושש שמא יגנבו, מפנין לחצר אחרת אבל לא ביאם לביתו, אלא בצנעה:

סימן תקלה

שלא לפנות מחצר לחצר בחל המועד, ובו ג'

סעיפים:

א. אין מפנין מחצר לחצר, אפלו מכעורה לנאה, ולא לפנות דירתו ולא לפנות פליו שאינם לצורך המועד. אבל מפנה הוא מבית לבית באותה חצר. ואם אין הבתים פתוחים לחצר אלא למבוי, יש אומרים שמבית לבית הסמוך לו, מתר:

ב. יש מתירים לפנות מחצר של אחר לחצר שלו, ואפלו מנאה לכעורה:

ג. הזבל שבחצר אסור להוציא, אלא יסלקנו לצדדים. ואם נתרבה עד שנעשה חצר כרפת, מוציאין אותו לאשפה:

סימן תקלו

כל צרכי בהמה מתר לעשות בחל המועד, ובו ד'

סעיפים:

א. מי שצריך לרכב במועד לטיל או לצורך המועד, ולא נסה ללכת ברגליו, יכול לטל צפוני הסוס ולתקן ברגליו והאפף והרסן וכל צרכי רכיבה, ובלבד שלא יכון מלאכתו במועד:

ב. מתר לסרק הסוס כדי ליפותו:

ג. אין מרביעין בהמה במועד, אבל מקיזין לה דם, ואין מונעין ממנה כל רפואה, אפלו אם יש בה מלאכה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "ש"לחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחבר

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
במטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, בדרחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקלח

שולחן ערוך

אינה סמוכה לשדה האילן, אין צדין אותן אלא על ידי שנוי שנועץ שפוד בארץ ומנענעו לכאן ולכאן עד שנעשית גומא, ותולה בה המצודה. ויש אומרים שבשדה הלכן הסמוכה לשדה האילן אינו מתר אלא על ידי שנוי, ואם אינה סמוכה לשדה האילן אסור אפלו על ידי שנוי:

יד. אין מכניסין צאן לדיר בחל המועד לזבל השדה. ואם הכניסו האינו יהודי מעצמו, מתר אף בשבת, אפלו אם מחזיק לו טובה על שהכניסו, ובלבד שלא יתן לו שכר, ואפלו אינו נותן אלא שכר מזונות אסור. וביום טוב יכול לתן לו שכר מזונות, ובלבד שלא יתן לו שכר אחר. ובחל המועד, אפלו אם נותן לו שכר אחר מתר, ובלבד שלא ישפירנו. ולא ימסר לו שומר לנער הצאן. ואם היה האינו יהודי שכיר שבת, שכיר חדש, שכיר שנה מסייעין אותו בחל המועד ומוסרין לו שומר לנער הצאן:

טז. אסור לקצר השדה בחל המועד אם אינו נפסד אם יעמד עד לאחר המועד. ואם אין לו מה יאכל, אפלו מוצא בשוק לקנות אין מצריכין אותו לקח מן השוק, אלא קוצר ומעמר ודש וזורה ובורר בדרך, ובלבד שלא ידוש בפרות. והני מילי שאינו צריך אלא לו לבדו, אבל אם הוא צריך לדוש לצורך רבים, דש אפלו בפרות:

טז. מי שיש לו כרם אצל פרמו של עפו"ם, ועפו"ם בוצר שלו בחל המועד ואם לא יבצר הישראל גם את שלו יפסיד, יכול לבצרו ולדרוך היין ולעשות חקביות וכל צרכי היין בלא שנוי, ובלבד שלא יכון לעשות מלאכתו במועד:

סימן תקלח

ה. אין עושים התריצים שבפקרי הגפנים כדי שיתמלאו מים. ואם היו עשויות ונתקלקלו, הרי זה מתקנן במועד:

ו. אמת המים שנתקלקלה, מתקנין אותה. היתה עמקה טפח, חופר בה עד ששה. היתה עמקה טפחים, מעמיק עד שבעה:

ז. מושכין את המים מאילן לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. ואם היתה שדה לחה, מתר להשקות את כלה:

ח. אסור לפתח מקום לשדה כדי שיכנסו בה מים להשקותה. ואם עושה כדי לצוד דגים כדי לאכלן במועד, כגון שפותח למעלה מקום שיכנסו ולמטה מקום שיצאו, מתר:

ט. אסור להשוות השדה לצורך חרישה. ואם נפר שמכון כדי לדוש לצורך המועד, כגון שמשנה כלה, מתר:

י. אסור ללקט עצים מן השדה ליפותו לחרישה. ואם נפר שמכון לצרכו שצריך לעצים, כגון שנוטל הגדולים ומניח הקטנים, מתר:

יא. אסור לקצץ ענפי האילן לתקנו. ואם נפר שמכון בשביל הענפים להאכילן לבהמתו ולא לתקנו, כגון שקוצץ כלין מצד אחד, מתר:

יב. אין מתליעים האילנות ולא מזהמין הנטיעות, אבל סכין האילנות והפרות בשמן:

יג. אישות ועכברים שמפסידים בשדה אילן מתר לצודן בדרך, שחופר גומא ותולה בה המצודה. ואפלו בשדה הלכן הסמוכה לשדה האילן מתר לצודן בדרך, שיוצאין ממנה ומפסידים האילן. ואם

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

ש"ע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֶן הַמַּחְגֵּר"

מטרת הפעלה: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

במסר בעיה"ק צפת תשכ"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

למוד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תפן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג חג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כְּדֵי שְׂיִבְיֵאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מַדּוֹת יְשׁוּרוֹת וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לִיְחֻדָּא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׂכְיַתָּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמוֹ (תַּרְגוּמוֹ: בִּירְאָה וּבְאֵהָבָה), וְדַחֲמוֹ וְדַחֲמִילוּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בִּיְחֻדָּא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקלט

שולחן ערוך

לו אחר כך יין או סחורה אחרת בפרעון חובו כדי להשתכר, אינו יכול לילך ולתבצע, אלא אם כן אינם מצויים אחר המועד דהנה ליה דבר האבד אם לא ילך בחל המועד למקומם ויתבצע:

ב. מי שהלוח לחברו מעות, מתר לתבועו בחל המועד לגבות מעותיו. ואין צריך לומר שמותר לגבות חובו מן העכו"ם:

ג. מכר לחברו פרקמטיא קדם מועד, יש מי שאוסר לתבוע דמיה במועד, אלא אם כן יהא הלוקח אדם שאינו מצוי במקום המוכר ונודמן לו בחל המועד, דהוי דבר האבד. ולי נראה שפיון שזקף עליו המעות בחובו קדם המועד הנה ליה פהלוואה, ומותר לגבות ממנו בחל המועד, אפלו הוא אדם שמצוי במקום המוכר:

ד. אם יש לו סחורה שאם לא ימכרנה עתה יפסיד מהקרן, מתר למכרה. אבל אם לא יפסיד מהקרן, לא. ומכל מקום אם הוא בענין שאם ימכרנה עתה יהיו לו מעות ברוח ויוציא יותר לשמחת יום טוב, מתר למכר. ונראה לי שלא נאמרו דברים הללו אלא במי שיש לו מעות מועטים וחס עליהם מלהוציא כל כך לשמחת יום טוב. ואלו היו לו מעות ברוח הנה מוציא יותר. אבל מי שיש לו מעות ברוח להוציא לשמחת יום טוב ככל אשר יתאוה, ואין בדעתו להוציא כל כך, לא נתיר לו למכר כדי שיוציא יותר:

ה. אם הוא דבר שאינו מצוי תמיד לאחר המועד, כגון ספינות או שירות שבאו, או שהם מבקשים לצאת, ומכרו בזול או לקחו ביקר, מתר לקנות ולמכר אפלו שלא לצורך תשמישו אלא לעשות

כמה ענינים הנקראים דבר האבד, ובו ו' פעיפים:

א. מי שהפך את זיתיו או שהיה יינו בבור, וארעו אנס או ששכח או נתעצל שהיה סבור שהיה יכול לשהות לאחר הרגל ולא עשה קדם הרגל, מאחר שהוא דבר האבד זולף וגומר ומזפת החביות, בין קטנות בין גדולות, וגף בחביות, כדרךכו, בלא שגוי. וכן שולה פשתנו מן המשרה, וכל כיוצא בזה מדבר האבד, ובלבד שלא יכון מלאכתו במועד:

ב. מתר להכניס פרות מפני הגנבים אם אינם במקום המשתמר. ומיהו יעשה בצנעה כגון שיכניסם בלילה. ואם הוא דבר שיש בו פרסום בלילה יותר מביום, כגון שצריך להכניסו באבוקות ובקולות, יכניסם ביום:

ג. אסור להסיע ממונו מעיר לעיר, אם לא בשביל דבר האבד:

ד. היו לו תאנים שטוחים בשדה ליבש וירא מהמטר, מתר לחפותם בקש אפלו חפוי עב:

ה. מי שיש לו סחורה שאם לא יהפכה ממטה למעלה תקלקל, מתר להפכה בחל המועד:

ו. המכון מלאכתו והניחה למועד ועשאה במועד, בית דין היו מאבדין אותה ממנו ומפקירים אותה לכל. ואם מת, לא יקנסו בנו אחריו ומתיר לו לעשותה אם הוא דבר האבד:

סימן תקלמ

דיני הסחורה בחל המועד, ובו י"ד פעיפים:

א. כל סחורה, אסורה. אפלו כל שהוא, בין לקנות בין למכר. ואפלו אם הלוח מעות על מנת שיתנו

על ידי למוד כל ד' חלקי שִׁלְחַן עֲרוּךְ זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחקר

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיה שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, בדרךילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקמו

שולחן ערוך

יב. אין לוקחים בתים ואבנים, עבדים ובהמה אלא לצורך המועד, או לצורך המוכר שאין לו מה יאכל, או לצורך השכיר שמוליך הדברים הנקנים, שאין לו מה יאכל:

יג. להלוות לעכו"ם ברבית לאותם שרגילים ללוות ממנו, מתר משום דהוי דבר האבד. ולאותם שאינם רגילים ללוות, גם כן מתר, והוא שיקחו רבית של שבוע ראשון ויוציאנו בשמחת יום טוב:

יד. הלואה דשלחנות בקביעות וחלוף, אסור:

סימן תקמו

דיני בנין וסתירה בחל המועד, וכו' ח' פעיפיים:

א. בנין, אפלו כל שהוא, אסור. ואם נפרץ גדר גנתו, בונה מעשה הדיוט דהינו שמניח אבנים זו על זו ואינו טח בטיט. או גדר אותו בקנים וגומא וכיוצא בהם. וכן אם עשה מעקה לגג, בונה אותו מעשה הדיוט. אבל כהל חצר הסמוך לרשות הרבים שנפל, בונה כדרכו. ואם היה נוטה לפל, סותרו מפני הסכנה ובונה כדרכו:

ב. מתר לטל גבשושית שבבית:

ג. סדקים שבגג, מתר לסתמן ביד וברגל, אבל לא בכלי אפנות:

ד. ציר הדלת, והמפתח, והצנור, והקורה, בין שהם של עץ בין שהם של ברזל שנשברו אפלו מערב יום טוב, יכול לתקנם בלא שנוי מפני שזה הפסד גדול הוא, שאם יניח הפתח פתוח ודלתות שבורות נמצא מאבד כל מה שבבית:

סחורה ולהשתפר. והוא הדין לירידים הקבועים מזמן לזמן. אבל מקומות שיש להם יום השוק יום אחד בשבוע, אינו מתר למכר ולקנות ביום השוק שבתוך המועד, שאין זה דבר האבד, שאם אינו נמכר ביום השוק שבתוך המועד ימכר ביום השוק שלאחר המועד:

ו. מציאה, אסור לטרוח ולחפש עליה. כגון נהר שהציף דגים על שפתו, אסור לאספם כדי לכבשם, אלא אם כן יהיו ראויים לאכל מהם במועד:

ז. המלוה את חברו על חפץ או על סחורה על תנאי שאם לא יפרע לו לסוף ח' ימים שיהא קנוי לו, יש מתירים ויש אוסרים:

ח. עכו"ם שפרע לישראל יין בחובו, מתר לקבלו ממנו, דכמציל מידו דמי:

ט. מי שצריך לקנות יין בעת הבציר לצורך שתית כל השנה ואם יעבר המועד לא ימצא כמו שמוצא עתה, דבר האבד הוא. ומתר לקנות ולתקן החביות ולזפתן, ובלבד שלא יכון מלאכתו במועד, אבל יותר מפדי צורך שתיתו, לא יקנה:

י. מוכרי תבלין או ירק וכל דבר שאינו מתקים, פותחין ומוכרים כדרךם בפרהסיא, שהכל יודעין שהם לצורך המועד:

יא. מוכרי פרות, פסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד. כיצד, אם היתה החנות פתוחה לזוית או למבוי, פותח כדרכו. ואם היתה פתוחה לרשות הרבים, פותח אחת ונועל אחת. וערב יום טוב האחרון של חג הסכות מוציא ומעטר את השוק בפרות, בשביל כבוד יום טוב:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטַּרְת הַמִּפְּעַל: לִזְכּוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיְוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִרְצֵן הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹז ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

בַּמִּטְרָה בַּעֲמֻ"ח קֶצֶף תּוֹכֵב"א
י"ג מִסְכּוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שֶׁל"ה וְשֶׁשׁ מִטְרַחְתוֹ כְּבוֹד
שֶׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תָּנוּ רַבֵּנּוּ מִשֶּׁהַ תָּפַן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵיוּ שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת צִצְרַת בְּעִצְרַת הַלְכוֹת חַג בִּחָג (מִגִּלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד כְּדֵי שֶׁיִּבְיָאֵנּוּ הַתְּלַמוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵיתִיהּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמוֹ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיָרָאָה וּבְאֶהֱבָה), וְדַחֲמוֹ וְדַחֲמֵלוּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲוּדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רִחַם הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקמא

שולחן ערוך

דְּהֵינּוּ שְׂעִיעֵשָׁה תְּפִירוֹת רַחְבוֹת וְתַפְיָרָה אַחַת לְמַעֲלָה וְאַחַת לְמַטָּה, כְּשֵׁנֵי הַכֶּלֶב:

סימן תקמב

שֵׁלֵא לַעֲשׂוֹת מִלֵּאכָה לְאַחֲרֵיִם בְּחַל הַמוֹעֵד אֵלֵא בַּחֲנֹם, וּבּוֹ ב' סְעִיפִים:

א. אִפְלוּ מִלֵּאכּוֹת הַמִּתְרוֹת אִינָם מִתְרוֹת לַעֲשׂוֹתָן אֵלֵא לַעֲצֻמוֹ אוֹ לְאַחֲרֵיִם בְּחָנָם. אֲבָל בְּשִׁכָּר, אָסוּר. וּמֵיהוּ אִם אִינוּ נוֹתֵן לוֹ שִׁכָּר קָצוּב, אֵלֵא שְׂאוּכֵל עֲמוּ בְּשִׁכָּרוֹ, מִתָּר:

ב. כָּל מִלֵּאכָה מִתָּר לַעֲשׂוֹתָהּ עַל יָדֵי פּוֹעֵל שְׂאִין לוֹ מֵה יֹאכֵל, כְּדֵי שֶׁיִּשְׁתַּכַּר וְיִרְוִיחַ:

סימן תקמג

דִּין מִלֵּאכָה עַל יָדֵי עֲכוּ"ם בְּחַל הַמוֹעֵד, וּבּוֹ ג' סְעִיפִים:

א. כָּל דְּבָר שְׂאָסוּר לַעֲשׂוֹתוֹ אָסוּר לִזְמַר לַעֲכוּ"ם לַעֲשׂוֹתוֹ:

ב. עֲכוּ"ם שֶׁקָּבַל מֵעֵרֵב יוֹם טוֹב לְבָנוֹת בֵּיתוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּקַבְלָנוֹת, אָסוּר לְהַנִּיחַ לַעֲשׂוֹת בְּחַל הַמוֹעֵד, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא חוּץ לְתַחוּם. אֲבָל אִם נָתַן לוֹ מִלֵּאכָה בְּתִלוּשׁ קִדָּם הַמוֹעֵד, בְּקַבְלָנוֹת, לַעֲשׂוֹתָהּ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל עֲכוּ"ם, מִתָּר:

ג. מִתָּר לְתַן לַעֲכוּ"ם מִלֵּאכָה, בְּקִיבוּלָת אוֹ בְּשִׁכָּר יוֹם, שְׂעִיעֵשָׁנָה אַחַר הַמוֹעֵד. וּבִלְבָד שֵׁלֵא יִמְדַד וְיִשְׁקַל וְיִמְנָה כְּדֶרֶךְ שְׂעִיעֵשָׁה בְּחַל:

סימן תקמד

דִּין צְרִכֵי רַבִּים בְּחַל הַמוֹעֵד, וּבּוֹ ב' סְעִיפִים:

ה. מִתָּר לְבָנוֹת, מַעֲשֵׂה הַדְּיוּט, אֲבוּס שְׂתֹאכֵל בּוֹ הַבְּהֵמָה:

ו. מִתָּר לְבָנוֹת, מַעֲשֵׂה הַדְּיוּט, אֲצִטְבָּא לִישֵׁב אוֹ לִישֵׁן עָלֶיהָ:

ז. תַּנּוּר וְכִירִים שְׂאִפְשֵׁר שֶׁיִּבְשׂוּ וְיֹאפֶה בָּהֶם בְּמוֹעֵד, עוֹשִׂין. וְאִם לֹאוֹ, אִין עוֹשִׂין אוֹתָם. וּבִין כֶּף וּבִין כֶּף בּוֹנִים עַל חֶרֶס שֶׁל תַּנּוּר וְעַל הַפִּיָּרָה הַטְּפֵלָה שְׁלֵהֶם:

ח. נוֹקְרִים אֶת הַרְחִים, וּפּוֹתְחִים לָהֶם עֵין וּמַעֲמִידִים אוֹתָם. וּבּוֹנִים אִמַּת הַמַּיִם שֶׁל רַחֲמִים, וְקוֹצְצִים צִפְרָנֵי הַחֲמוֹר שֶׁל רַחֲמִים:

סימן תקמז

דִּינֵי אַרְיָגָה בְּחַל הַמוֹעֵד, וּבּוֹ ה' סְעִיפִים:

א. מִתָּר לַעֲשׂוֹת מְצוּדוֹת דְּגִים מֵעֵרֵבָה שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה הַדְּיוּט, אֲבָל לֹא הָאֲרוּגִים מַחוּטִים שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה אֲמָן:

ב. מְסַרְגִּין הַמִּטּוֹת, אֲבָל אִין מִפְּשִׁילִין חֲבָלִים בְּתַחֲלָה:

ג. מִתָּר לְמַעַף בְּגָדֵי פֶשֶׁתָן בְּיָדִים אַחַר הַכַּבּוּס, כְּדֵי לְלַבֵּן וּלְרַכֵּן. אֲבָל אִין עוֹשִׂין קֶשְׁרֵי בְּתֵי יָדִים, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה אֲמָן:

ד. אָסוּר לְתַקֵּן מִלְּבוּשָׁיו וּמִנְעָלָיו הַקְּרוּעִים. וְכֵן אָסוּר לִזְמַר לַעֲכוּ"ם לְתַקְּנָם:

ה. מִי שֶׁצָּרִיף לוֹ בְּגָד בְּמוֹעֵד, אִם הָיָה הַדְּיוּט וְאִינוּ מְהִיר בְּאוֹתָהּ מִלֵּאכָה הָרִי זֶה עוֹשֵׂה כְּדֶרֶכּוֹ. וְאִם הָיָה אֲמָן מְהִיר, הָרִי זֶה עוֹשֵׂה אוֹתָהּ מַעֲשֵׂה הַדְּיוּט,

עַל יָדֵי לַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ זִכָּה לְהִיְוֹת יְהוּדִי וְזִכָּה לְהִיְוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְכַרְסֵם בְּבֵתֵי בְּנִסְיוֹת וּבְבֵתֵי מַדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלִכְּל חַבְרָיִם וְיָדִידִים, לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיְוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זִכָּה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחבר

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
במסר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בוקר (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקמה

שולחן ערוך

ג. כותב אדם תפלין ומזוזות לעצמו, וטוה על ירכו תכלת לבגדו. ואם אין לו מה יאכל, כותב ומוכר לאחרים כדי פרונסתו:

ד. מתר לכתב חשבונותיו ולחשב יציאותיו:

ה. מתר לכתב שטר קדושין ושטרי פסיקתא, גטין ושוכרים, דייתיקי, מתנות, פרוזבולין, אגרות שום ואגרות מזון. שטרי חליצה ומאונין, ושטרי ברויין ופסקי דינין. ואגרת שאלת שלום שאדם שולח לחברו, ואפלו על דבר פרקמטיא שאינה אבודה:

ו. אין כותבין שטרי חוב במועד. ואם אינו מאמינו מלנה ללווה או שאין לו לסופר מה יאכל, הרי זה יכתב:

ז. כל הדברים שמתר לכתב, אפלו בלא שנוי מתר. וכל מה שאסור לכתב, אפלו על ידי שנוי אסור:

ח. מי ששלחו לשאל ממנו שאלה ואין השליח רוצה להתעכב עד אחר המועד, מתר לכתבה. וכן מתר להעתיקה, מפני שחשוב דבר האבד:

ט. ואם שמע דבר חדוש, מתר לכתבו כדי שלא ישפח. וכן אם ראה ספר מחדש, מתר להעתיקו אם לא ימצא להעתיקו לאחר המועד:

י. דיני בין דיני ממונות בין דיני נפשות, ומשמתיין ומכין למי שלא קבל עליו הדין:

יא. מתר לקבל בשביל חובותיו בחל המועד:

סימן תקמו

דיני ארוסין ונשואין בחל המועד, ובו ה' סעיפים:

א. אין נושאין נשים במועד, לא בתולות ולא אלמנות, ולא מיבמין. ומתר לארס, ובלבד שלא

א. צרכי רבים מתר לעשותה בחל המועד, כגון לתקן הדרכים ולהסיר מהם המכשולות. ולציין הקברות כדי שיזהרו מהם הפהגים. ולתקן המקנאות:

ב. בורות ומעינות של רבים שנפל בהם עפר ואבנים ונתקלקלו, מתר לתקנם ואפלו אין רבים צריכים להם עתה, כיון שאינו מעשה אמן. אבל לחפור להם בורות מחדש, שהוא מעשה אמן, אם הרבים צריכים להם עתה מתר אפלו אם כונו מלאכתן במועד, ואפלו בפרהסיא ובטרחא יתרא. ואם אין צריכים להם עתה, לא יעשו. אבל בורות שיחין ומערות של יחיד אסור לחפור אותם מחדש, ואפלו צריך להם עתה. ואם היו עשויים כבר, ונתקלקלו, אם צריך להם עתה מתר לתקנם. ואם אין צריך להם עתה אסור לתקנם, אבל מתר להמשיך מים לתוכן אפלו אין צריך להם עתה:

סימן תקמה

דיני כתיבה בחל המועד, ובו י"א סעיפים:

א. אסור לכתב בחל המועד. ואפלו להגיה אות אחת בספר, אסור:

ב. נראה לי שאם אין להם ספר תורה כשר לקרות בו בצבור, מתר להגיה בחל המועד כדי לקרות בו בצבור. וכן בספרי מקרא וגמרא שצריך לקרות במועד, מתר להגיהם במועד משום דהוי דבר האבד. ואם אין להם ספר תורה כלל, אם אפשר לכתבו פלה בחל המועד על ידי סופרים הרבה, יכתבוהו, דצריך המועד הוא לקרות בתורה בצבור במועד:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ מִפְּרֵן הַמַּחְבֵּר"

מִטְרַת הַמִּפְּעַל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קַאֲרוֹ ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
בְּמִטְרַת בַּעֲמֻ"ח קִצְּפֵת תּוֹכֵב"א
י"ג נִסְחָה שֶׁשֶׁת ה"א שֶׁל"ה וְשֶׁם מִטְרַתוֹ כְּבוֹד
שֶׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תַּנּוּ רַבֵּנוּ מֹשֶׁה תַּפְּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוּת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוּת עֲצֵרָת בַּעֲצֵרַת הַלְכוּת חַג בִּקְחָה (מִגִּלְתָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שִׁיבְיָאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מִדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לִיהְיֵה אֲשֶׁמָּא דְקוֹדֵשׁ אֲבִיךָ הוּא וְשִׁכְנֵיתִיהּ, בְּדַחֲלֵהּ וְדַחֲמֵהּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה), וְדַחֲמֵהּ וְדַחֲמֵהּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רִחֵם הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקמו

שולחן ערוך

יש לו הספד בלא זה, כגון שמת לו מת בתוך ל' שמתר לספדו אפלו מת ערב הרגל, אסור להספיד עמו על המת שמת לפני שלשים יום קדם המועד: ד. מי שבא לו שמועה בתוך ל' יום קדם הרגל, נראה לי שמתר לספדו, ואף על פי שהיא רחוקה:

ה. נראה לי שמה שאנו נוהגים בתשלום השנה לספד המת ולהזכיר נשמתו אינו בכלל זה, ומתיר לעשותו בתוך שלשים לרגל:

ו. אין קורעין על המת בחל המועד, אלא לקרוביו שהם חייבים להתאבל עליו. וכן על חכם או על אדם כשר. או אם עמד שם בשעת יציאת נשמה. ועל קרוב שחייב להתאבל עליו. ועל חכם קורע אפלו אינו בפניו אלא שבא לו שמועה במועד אם הוא בתוך שלשים יום. ועל אדם כשר אינו קורע אלא אם כן ידע בין מיתה לקבורה:

ז. אין חולצין פתף אלא קרוביו של מת המחייבים להתאבל עליו, או על חכם:

ח. מברין בחל המועד, והוא שלא יברו ברחבה אלא קרוביו של מת. ולא יברו האבל בתוך ביתו אלא על מטות וקופות, לפי שאין כפית המטה ברגל כלל:

ט. על החכם מברין הכל בחל המועד בתוך הרחבה בדרך שמברין את האבלים, שהכל אבלים עליו:

י. עושין כל צרכי המת בחל המועד. גוזזין שערו, ומכבסים כסותו, ועושין לו ארון בחצר שבו המת כדי שיהא נכר שהוא לצורך המת. ואם לא היו להם נסרים, מביאים קורות ונוסרים מהם נסרים בצנעה בתוך הבית. ואם היה אדם מפרסם, עושים

יעשה סעדת ארוסין הארוס בבית ארוסתו בשעת ארוסין. ומתיר לעשות רקודין ומחולות ולעשות סעדת הארוס עם מרעיו שלא בבית ארוסתו, וכן לסעד הארוס בבית ארוסתו שלא בשעת ארוסין, מתיר:

ב. מתיר להחזיר גרושתו מן הנשואין:

ג. הכל מתירים לשא בערב הרגל ולעשות סעדה ברגל, בין בתולות בין אלמנות:

ד. מתיר לעשות ברגל סעדת ברית מילה וכן סעדת פדיון הבן:

ה. עושה אשה כל תכשיטיה במועד. כוחלת ופוקסת ומעברת סרק על פניה, וטופלת עצמה בסיד וכיוצא בו. והוא שתוכל לסלקו במועד. ומעברת שער מבית השחי ומבית הערוה, בין ביד בין בכלי, ומעברת סכין על פדחתה:

סימן תקמו

דין מי שמת לו מת בחל המועד, ובו י"ב סעיפים:

א. חל המועד אסור בהספד ותענית. לפיכך אין מניחין את המטה ברחוב, שלא להרגיל את ההספד. ומטעם זה אין מוליכין את המת לבית הקברות עד שיהיה הקבר מתקן:

ב. נשים מענות, דהינו שכלם עונות כאחת. אבל לא מקוננות, דהינו שאחת מדברת וכלן עונות אחריה. ולא מטפחות, דהינו להכות כף אל כף. נקבר המת, אף לא מענות:

ג. כל ל' יום לפני המועד אסור להספיד על מת שמת לו לפני שלשים יום קדם המועד. ואפלו אם

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת"

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטַּרְת הַפְּעֻל: לִזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדֵּין הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֹאֵר ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּף

בַּמִּטְרָה בַּעֲמִידָה "קִצְפַת תּוֹכַח" א'
י"ג מִסְקוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְרַחֲתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

גליון

במ

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוּת חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְשָׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תָּנוּ רַבֵּנוּ מִשֵּׁה תַּקַּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוּת פֶּסַח הַלְכוּת פֶּסַח הַלְכוּת בַּעֲצַרְת הַלְכוּת חַג בְּחָג (מִגִּלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׁיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדִּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדִּי מַדּוּת יִשְׁרוּת וְלְיַדִּי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֱבָרָה הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, בְּדַחֲלֵהּ וְרַחֲמֵהּ (תַּרְגּוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה), וְרַחֲמֵהּ וְדַחֲלֵהּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רִחַם הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקמח

שולחן ערוך

ד. זה שאמרנו שהקובר מתו ברגל לא חלה עליו אבילות, הני מלי דברים של פרהסיא. אבל דברים שבצנעה, נוהג

ה. אף על פי שאין אבילות נוהג במועד, אנינות נוהג בו. שאם מת לו מת בחל המועד, אסור בדברים שאונן אסור בהם. ואם מת ביום טוב ואינו רוצה לקברו בו ביום, אין עליו דין אנינות אלא אם כן צריך להחשיף על התחום להכין לו צרכי קבורה, או חל עליו דין אנינות משעה שמחשיף. אבל אם מת ביום טוב שני והוא רוצה לקברו בו ביום. או ביום טוב ראשון ורוצה לקברו על ידי עכו"ם, חל עליו אנינות:

ו. אף על פי שאין אבילות ברגל, אם מת לו מת ברגל מתעסקים בו ברגל לנחמו, ולאחר הרגל כשיכלו שבעה למיתת המת, אף על פי שעדין לא פלה האבילות, מלאכתו נעשית על ידי אחרים בבתיהם ועבדיו עושים לו בצנעה בתוך ביתו. ואין צריכים לנחמו אחר הרגל מנין הימים שנחמוהו ברגל:

ז. מת לו מת קדם הרגל ונהג אבילות, אפלו שעה אחת, לפני הרגל, בטלה ממנו גזרת שבעה וימי הרגל עולים למנין שלשים הרי זו לפני הרגל, והרגל, ומשלים עליהם עד שלשים. ודוקא שנהג אבילות באותה שעה, אבל אם שגג או הזיד ולא נהג אבילות, או שהיה סמוך לחשכה ולא היה יכול לנהג, אין הרגל מבטל האבילות ודינו כדין קובר מתו ברגל:

ח. אם נהג שבעה ופגע בו הרגל, מבטל ממנו גזרת ל'. אפלו חל יום שבעה בערב הרגל, מתר

אפלו בשוק. אבל אין כורתין עץ מן היער לגסר ממנו גסרים לארון, ואין חוצבין אבנים לבנות בהם קבר. ובמקום שהיהודים מעט דרים במקום אחד והכל יודעים כשיש מת בעיר, הכל חשוב כמפרסם: יא. אין חופרים כוכין בחפירה וקברות בבנין בחל המועד להיות מוכנים למת שימות. אבל מתחנכין אותם, שאם היה ארץ מקצרו או מאריכו או מרחיבו:

יב. אין לתלש עשבים ועפר בחל המועד בבית הקברות כמו שנוהגים לעשות בחל:

סימן תקמח

דין אבילות בחל המועד, ובו כ' סעיפים:

א. הקובר את מתו בתוך הרגל לא חל עליו אבילות ברגל, אלא לאחר הרגל מתחיל למנות זו ונוהג בהם אבילות. ומונה שלשים מיום הקבורה ונוהג בשאר השלשים ככל גזרות שלשים:

ב. במקומות שעושין שני יום טוב מונה השבעה מיום טוב שני האחרון, אף על פי שאינו נוהג בו אבילות, הואיל ומדבריהם הוא עולה לו מן המנין. ומונה מאחריו ששה ימים בלבד:

ג. הקובר את מתו ביום טוב שני של גליות שהוא יום טוב האחרון, או ביום טוב שני של עצרת, נוהג בו אבילות אם היה אותו היום יום מיתה וקבורה, הואיל ויום טוב שני מדבריהם ואבילות יום ראשון של תורה, ידחה עשה של דבריהם מפני עשה של תורה. אבל אם קברו אותו ביום טוב שני של ראש השנה, אינו נוהג בו אבילות, ששניהם ביום ארץ:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוף זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "ש"לחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום" – ללמוד "הלכות חג השבועות"

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחבר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

במסר בעיה"ק צפת תשכ"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות חג השבועות לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות חג השבועות לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיו שואלין ודורשין בעניני של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות חול המועד סימן תקמח

שולחן ערוך

יד. שעה אחת לפני ראש השנה בטלה ממנו גזרת שבועה מפני ראש השנה, וגזרת שלשים מבטל ממנו יום הכפורים, ומגלח בערב יום הכפורים. והוא הדין לקובר מתו בשלשה לתשרי, שמגלח בערב יום הכפורים:

טז. שעה אחת לפני יום הכפורים בטלה ממנו גזרת שבועה מפני יום הכפורים. וגזרת שלשים מבטל ממנו החג, ומגלח בערב החג:

טז. שעה אחת לפני החג והחג, הרי י"ד, ושמיני עצרת שבועה, הרי כ"א יום ויום שני של שמיני עצרת הרי כ"ב, ומשלים עליהם ח':

יז. שמע שמועה קרובה בשבת או ברגל, ולמוצאי שבת ורגל נעשית רחוקה, דינו כדין שמע שמועה רחוקה אחר השבת והרגל, אלא שבשבת וברגל נוהג דברים שבצנעה:

יח. שמע שמועה רחוקה בשבת או ברגל, אינו נוהג בהם אפלו דברים שבצנעה. אלא למוצאי שבת או ברגל נוהג שעה אחת, ודין:

יט. שמע שמועה קרובה בשבת, שבת עולה ליום אחד ולמחר קורע והוי ליה יום ששי שביעי לאבלות:

כ. אם עשרה ימים אחר החג שמע שמת לו מת בערב החג, אף על פי שאם נמנה שעה אחת לפני החג שבועה ושבעת ימי החג ויום שמיני עצרת כ"א ועשרה ימים אחרים הרי ל"א, אין לזה דין שמועה רחוקה אלא דין שמועה קרובה. שאין הרגל עולה למי שלא נהג אבלות קדם לו כלל, וכל שכן למי שלא היה יודע שמת לו מת:

לספר ולכבס בערב הרגל. ואין צריך לומר אם חל יום ח' להיות בשבת ערב הרגל שמתר לספר בערב שבת. ואם לא גלח בערב הרגל, מתר לגלח אחר הרגל שהרי כבר נתבטל ממנו גזרת שלשים. אבל בתוך הרגל לא יגלח, כיון שהיה אפשר לו לגלח קדם הרגל. ואם חל יום שבועה שלו בשבת ערב הרגל, מתר לגלח בחל המועד כיון שלא היה אפשר לו לגלח קדם:

ט. הא דרגל מבטל גזרת שלשים, בשאר מתים. אבל באביו ואמו שאסור לספר עד שיגיעו בו חבריו, אפלו פגע בו הרגל לאחר ל' יום, אינו מבטל:

י. ואם חל אחד מימי האבלות, חוץ מהשביעי, בערב הרגל, מתר לכבס, ולא ילבשנו עד הלילה. וטוב לזהר מלכבס עד אחר חצות, כדי שיהא גכר שמפני הרגל הוא מכבס. אבל לרחץ, אסור עד הלילה. ויש מתירין לרחץ אחר תפלת המנחה, סמוך לחשכה:

יא. ראש השנה ויום הכפורים חשיבי כרגלים לבטל האבלות:

יב. נהג שעה אחת לפני הפסח, אותה שעה חשובה כשבועה ושמנה ימי הפסח, הרי חמשה עשר ומשלים עליהם ט"ו:

יג. שעה אחת לפני עצרת חשובה כז'. ועצרת, כיון שאם לא הקריב קרבנות עצרת בעצרת יש לו תשלומין כל ז' חשוב כז', הרי י"ד ומשלים עליהם י"ו. ויום שני של עצרת עולה למנין הי"ו:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לכרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!